

Quyển. XXXIX - Quyển. XL
Bộ Di Lạc Phụ Nữ Tâm Kinh
Lời Nói Đầu

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị: Các vị Phụ Nữ trước khi nghe kinh nên ăn chay tịnh, mặc đồ trắng ngà, trắng xám cho phù hợp theo dòng điển kinh của Bạch Vân Kỳ chiếu xuống thanh nhẹ và trinh sáng tâm hồn.

Kinh Vô Tự của Thầy Vô Danh Thị chuyển luân từ Tâm Kinh của Lô Âm Tự và ở Hàn Lâm Viện Học của Trời Ngọc Hoàng Thượng Đế. Nó là chất xám của Thần Tiên Thánh Phật gom lại đưa xuống trần gian, giúp cho Thần mạnh về trí tuệ, giúp cho Chư Thánh mạnh về tiềm năng, giúp cho Chư Vị Bồ Tát Tiên mạnh về huyền năng thượng võ, giúp cho Chư Vị Thánh Phật, Tỳ Kheo Phật, A La Hán Phật và Bồ Tát Phật thành chánh quả trên quả Tinh Cầu. Cho những Vị Phụ Nữ tu đắc Phật kỳ ba, là nhờ mười hai bộ Tâm Kinh của Phụ Nữ do Phật Di Lạc truyền xuống.

Nên hàng Phụ Nữ hãy tịnh tâm nghe đây, để trí tuệ ta mạnh như Thần, sáng như Thánh và

lòng ta được sướng như Tiên và tu trở về một Vị Thánh Phật hiền như Phật. Nó giúp mình thâu lại chất xám của Thần Tiên ở trên mình, để trở thành Tâm Kinh của Đức Phật trong tâm hồn của các hàng Phụ Nữ đấng Phật đấng Đạo trong Kỷ Nguyên Di Lạc kỳ ba. Cái cao quý trong lòng người Phụ Nữ là sự trinh sáng, một tấm lòng nhân có độ lượng biết bố thí và hiến yêu, có một cái đức mỹ ái hoà nhu, như tu thân để thành hàng Phụ Nữ trí tuệ.

Nhà có đạo phò chồng làm định gia phong, nước có đạo thờ chồng trung hiếu tiết độ, giữa xã hội biết có tâm nhìn để trở thành một vị Quan Âm thứ nhì cứu thế.

Lòng bác dưng chén cơm linh cảm đến kẻ thiếu đói, dưng sự bình tâm cho những kẻ thiếu suy tư, hái hoa lòng dưng cho hàng tu đạo để chi ái.

Lòng người Phụ Nữ có vị tha tình hận của mình để cho nước được tài thần phù trợ quốc gia, cho gia được thiên sư, cho con mình thành bậc học sĩ là nhờ đức vị tha của bà Mẹ, như bà Mẹ Trời thứ nhì ban khí xuân vào tâm hồn cho

những đứa con yêu nước lớn mạnh, dòng sữa lành của bà Mẹ Việt Nam, bà vợ Việt Nam và bà chị Việt Nam và những người Phụ Nữ Việt Nam nuôi sống trái tim trí tuệ của quốc dân Việt Nam đang nằm trên lãnh vực yêu dân ái quốc.

Có tình yêu nào trinh sáng và cao quý hơn tình Tâm Kinh của lòng Mẹ đã yêu nước thương con, ở trong tâm hồn của những người Phụ Nữ Việt Nam đã từng tu thân và thiên định vì ái quốc.

Học Phật hiến yêu vì yêu dân, tha thù để đắc thành chánh quả vì đạo lớn mà họ muốn làm tròn. Như nhìn một danh tướng phải thắng vạn quân, một chơn tu phải có lòng tha vạn thù để mình thành Phật.

Vì vậy đạo tha thù của Phụ Nữ là một công đức Đại Thừa, để sự vị tha của vạn thù trong lòng người Phụ Nữ để trở thành Nữ Bồ Tát của nước Việt Nam, mới thành chánh quả trong Kỳ Nguyên Di Lạc hiến yêu, lập Tâm Kinh cho hàng Phụ Nữ ái quốc chi dân tu hành đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

**Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô Di Lạc Vương Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.**

**Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.

Phụ Nữ Tâm Kinh

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Cái danh vị ngã tướng chưa học không ta là cánh cửa sinh sát trầm luân bi đát. Vì vậy bậc hành nhơn phải có phải không rồi phải học tới tột cảnh không mình để thoát, tuy sống trường sanh trong thế cũng phải giải thoát cái trí thối hóa của luân hồi hành đạo lớn không ta.

Không hiểu cao không siêu hóa được tiềm năng để giải thoát, không thấy xa không mưu tính được sự kiến trúc lâu bền, không phát thức không truy ngộ sự văn minh trong thức sống.

Đến cái tột cùng nên lập trí lớn không ta để không trụ hóa trong cao ngạo đạo ta đúng đạo người sai, để cả hai tự giáo và tự hóa và tự giác. Họ tự hóa đến cái đạo không ta mới giải thật cho họ tự nhiên sanh huệ, huệ đó vốn thật không mình.

Xuân sanh hạ trường thu tàn đông tận trong mỗi năm để thời khí đi qua, đời người sống trong sanh lão bệnh tử lại rước đến, thể tiết độ từ Trời là vậy. Sự cho phép trong luật đời người là vậy, tại sao bậc đạo đức không biết sống không mình, để giải thoát cho kiếp tới vào cửa hư vô. Cho nên bậc học văn chương đến tột lại bạch văn trong mỗi thời pháp, còn người nhập định không lời để đi vào Trời lớn chứng cái Đại Đạo không ta.

Chỉ có thiên định quên mình cho tâm liễu xuất, cho trí thức lặng không trong ngã tưởng phù đồ. Được vậy tâm và Hư Vô tự ta chứng

đạo đạt tới đạo không mình tất không tự mãn,
học cái đạo không tà để không trong đại ân xá.
Ta đưa họ vào bờ nhưng thuyền ta không đày
chẳng tính công ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc muốn được vô thượng Như Lai tâm;
trong không ta để cái không sanh hóa, mà chứng
đạo vô thượng trong mình chơn thật hóa lại
không tên.

Khi nói ta tức đặt tên cho nó tạm giác tạm
ngộ, bằng trường sanh trong đại thiên số không
biết gọi là cái tên gì nên tạm gọi và tạm dịch cái
tên lớn không ta.

Nó không thiếu nên việc gì cũng trừ phú, nó
không tướng nên thích nghi cho vạn tướng ở
thiên hà, nó không ảnh nên quang minh cả hữu
lẫn vô chi đạo, nó không hình nên siêu linh
trong toàn giác cõi nào cũng có nó hiển ra.

Trong cái đạo không người không mình nên ta tạm gọi cái đạo không ta là Vô Vi Chi Đạo.

Diệu Âm Phật con ơi! Phật vào chứng ngộ đạo lớn thấy không ta trong cõi không tên siêu diệu, nhìn ra ngoài mới thấy có tánh quang của ta trong mỗi chúng sanh. Lúc đó Phật từ thường niệm nhập vào trong vô biệt niệm, rồi thấy không mình thường niệm sanh lại chúng sanh tâm để cứu độ chúng sanh.

Cái lẽ một như động thì Thái Cực tịnh thì Vô Cực, hễ mỗi cái động thì sanh mỗi lý trí trong cái có bằng thanh tịnh không lời thật đạo đó vốn không ta.

Tâm nhãn mở ra nhìn cái đạo không ta màu nhiệm, trong khối đại tình hiển trái tim lớn không ta, làm cho cả trong thiên hạ nhận không ta để thái bình cao giá, kinh tạng lớn không tình và không tính công đòi giá để siêu hóa chúng sanh. Kẻ thiện chung đạt chí lành nhờ không ta Chi Bảo, người phát trí cứu đời rồi thành chánh quả Đạo Lớn không ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Chỉ có luyện đạo không ta mới thấy đạo ta vô giá, cao đến tận nguồn lành cho thiên hạ toàn chung, Ba Ngàn Thế Giới trong Niết Bàn lớn Vô Cực. Nhờ luyện cái đạo không ta không chấp đứ ở thế gian, họ đứng ngoài Tam Giáo không đòi thế giới tính công và tính đứ, cũng không lòng để toàn giác trong các diệt độ không ta.

Cái làm lớn không tính công để công viên thành quả mãi, vào cõi Đại Niết Bàn nên cầu liễu tánh để diệt danh, Ba Ngàn Thế Giới không tên lại trường sanh thọ bốn, nơi an lạc vô cùng, có đủ vạn thủy và đứ lớn toàn chung.

Những bậc trí tuệ vô cùng trước kia cũng tu hành như chánh tại thế, rồi lập đạo không ta để đạt quả vị không mình, dứt sạch tánh phàm cho đến chỗ không mình mới vào được cõi Niết Bàn vô diệt trường sanh.

Cõi thanh tịnh nhờ đạo không ta nhập vào trong đại định, cõi lòng không lòng mới vào trong tâm lý Thượng Nguyên. Có những vị đạt đạo ta rồi âm thầm tu chơn đạt quả, âm thầm trong phong hóa để trí tuệ siêu nhiên, âm thầm trong cuộc sống đời đạo song tu để tâm ra nguồn cội lớn mà viết thành tâm Kinh Tân Pháp, tỏ ngộ Máy Hạo đi vào trong thể thất lớn của Như Lai để Đạo Lớn không ta.

Mượn văn tự để chỉ đường vô cho Tam Giáo chi linh, cho Tam Tông quy nguyên trong một chơn lý, nơi cõi trường sanh vô ngôn mà chung tình chung thủy. Những bậc bình lòng chứa thủy để chứa đạo lớn để toàn chung.

Cửa đại định nơi thần tiên luyện nhân để kết quả, cõi vô cùng thì thi như chánh Thần Tiên, phơi tinh khí để vào tận cõi thủy chung cùng Phật.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc đại thần thông còn nghiêng mình để cầu chơn cho thành quả, đến cửa thần thông thần mới xả bỏ tính khí kiêu căng để học lại cái Đạo Lớn không ta để gia giáo ta thành.

Đổi một thể trí để đạt trí tuệ để vào trong toàn chơn huệ để linh thanh, đổi một vị trí để đạt chơn thiện mỹ. Được vậy bậc đạo nghiêng mình để vào cửa Hư Vô.

Thế đứng của đạo không ta; không để mình nặng quá thành cứng, không để mình dẻo quá thành cong, không để mình mềm quá thành yếu, không để mình thẳng quá thành ngay, không để mình khôn quá thành xảo, không để mình ngu quá thành quê mùa, không để mình cao ngạo quá thành kiêu căng, không để mình thấp qua thành đàn độn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Không để trí mình dối gạt thành gian, không để trí mình ngu quá thành dốt, không để trí mình bạo quá thành thành ác, không để trí mình tù quá thành thô bạo. Cái đạo không ta tức không để ta thô bạo, chỉ để ta vào trong chí chơn bảo của trung dung.

Như trong thể âm lại dung một điểm dương để sáng, như trong kẻ hung còn chứa một điểm đạo để hiền, như trong kẻ bạo ác vẫn còn chứa một điểm giác ngộ để quy chánh. Chỉ có đi tới cùng cực của nó thể tương tương sanh là vậy.

Nhờ bậc thiên định soi tâm từ mờ lại phát diệu minh, rồi từ diệu minh phát sinh chơn trí tuệ. Đó mới thấy trong không mà có, đến mới biết tâm lý của Vũ Trụ vô hình chứng đạo không ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Đạo ta không trần tức không có tâm trần, tức không trong để trống nhân quả, không trong để đổi mới cả chơn nguyên. Chỉ có không trong mới gọi mình thanh sạch, không ta đến tốt lành mới đưa ta tới trường sanh cảnh của Hư Vô.

Sống trong đại trí không ta để diệt lòng vị kỷ, vào cửa đại bi không ta để thiện giả ngã chơn nhơn, hãy chôn cái ta phàm phu để ta sống lại chơn lý, hãy chôn cái ta vị kỷ để ta sống lại trí ta sanh, hãy chôn cái thiếu sót của tâm ta để tâm ta tầm đại hỷ đại xả, hãy không cái ta vô nghì để ta mở lại cửa Đại Tu Di.

Có phải cái ta quê mùa cảm thần ta văn minh trí tuệ, có phải cái ta sơ cơ sơ học cảm thần ta vào học trí tuệ vô biên, có phải cái ta sắc tướng âm thanh cảm thần ta đại hình đại giải thoát, có phải cái ta quá hữu lậu cảm thần ta trong đại định chơn lý học Hư Vô.

Diệu Âm Phật con ơi! Vì vậy bậc chân nhân không có ta trong đại lý, không có tiểu trí trong đại kinh bang, không có tiểu tiết vào trong đại minh triết, không có loại tiểu tình vào thế giới trường sinh.

Cái cõi thường chơn nó không thích âm dương cản trí, nó không ưa thiện ác cản trí, nó không theo bảo thủ cản lý, để đạo thần thông thần siêu diệu quang minh đến chỗ không ta. Nên bậc thông lý đạt tình trong muôn định ra ngoài thần thông thần ngâm vịnh đồ thơ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Nên những bậc chơn như họ sống có ý nghĩa cao minh, chờ kẻ thông lý để hòa minh trong công trong sáng, chờ bậc hiệp tình trong tình lớn biết hy sinh, Tiên Hậu tương thông nhờ lòng không lòng đặc nhất. Bậc về tới nguồn lành nên hóa trí độ thành văn.

Thuyền không đày Thần Tiên dạy người trống chấp. Chỉ có loại người lòng không lòng mới trở lên thuyền đó hồi nguyên.

Trí trống chấp thì trí tuệ không bị cản thần, lòng không lòng bậc hành như không cầu quả,

phân biết bón tại đất cây dâng quả trên Trời. Đó là biết cái không ta tại đất thì quả lớn tại Thiên.

Bậc rửa sạch được lòng riêng cũng là hàng linh bảo, như đũa con có lòng đại trung đại thảo thì Cha Mẹ nào không ưu đãi quý thương, như khí mùa xuân tương sanh thì cây trổ, dâng hoa thành khí lành mùi vị tiết thơm xa, hữu xạ tự nhiên hương là vậy, mùa xuân đi qua rồi vạn thảo lại trưởng thành mau lẹ trong cái lý thanh bình sanh dị thảo kỳ hoa.

Cho nên cái đạo không ta làm lớn cho đại hòa, không ta để liễu xuất, tu lớn cho đại trị không ta để dâng tự trí dâng hoa, biết tín lớn biết không tình dâng đại Phụ Mẫu ái đến chúng sanh. Rồi không mình cho chúng sanh văn minh tự hóa.

Cao lý nhân chi thường đức đạo chi thường nhân, chi quý trong mỗi sự huyền giải, lại không đạt mình trong những con người vĩ đại, để thể công đức lớn đạo nước thành là đạo không ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Nước lấy dân để lập gia, dân lấy chi quý để định giá trị chi dân. Chỉ có bậc công thành thân thối dân quốc đại thanh bình ta tròn bốn phận chi dân. Nên lui gót để đạo nước không ta cho quốc chánh an hòa.

Thiên hạ chí công để cầu công viên quả mãn, ta chỉ mong làm tròn bốn phận và nghĩa vụ của một người dân, để đóng góp lòng nhân vào Quốc Gia ta cho Đạo Lớn gia thành.

Ta vui với cái đạo không ta liễu tâm ra ngoài các Thái Cực, ấy mới gọi giải sanh tử lộ thoát đại ngã lý tường vân.

Trí lớn của bậc chân nhân không trói mình trong các chi kiến, không giới hạn mình trong các chi giáo, không cầu cạnh sự sống mình trong các nhân duyên.

Vào trần là tùy duyên để hóa độ, tùy an để an chánh, tùy thời cuộc để hành nhân, tùy hoàn cảnh để khai ngộ, tùy tâm lý của chúng sanh để thiết độ thần kinh, làm tròn bốn phận rồi không

ta để thuận lý. Bạc giác ngộ tức vô cùng đâu muốn ngự sanh tử thọ ngã của trần gian.

Giải lời kinh ta để thoát nhân tướng không chướng ngã, tâm tịnh để tri lý không trói trong phạm lý của thiên gia.

Không tha cầu để tâm kiên thành dũng trí, không đòi tha lực để tinh tấn sanh tấn tinh thần, không yếu sự giác ngộ để thành lòng trong trí lực, không buộc tướng pháp hay tình người để tự Tu Di.

Kẻ có giống nhân trong sự hành nhân cao quý, người có đại bố thí sự giao tế tự quý nhân linh, như nước chứa trong bình mở ra mới cảm, nhận mùi vị bên trong có chơn thiện mỹ thì chơn thiện chơn mỹ ý hành y.

Còn bằng không có hạt giống Bồ Đề tâm trong đó, dầu có bắt người học cả đời và đem trồng xuống đất để trồng vô giống thì đại bi kia chẳng mọc được cây chánh tự Bồ Đề.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Nên bậc đạo không ta để thiên hạ đại ngộ hành hóa, để thiên hạ đại trị hành nhơn, để thiên hạ đại tri để thông cảm. Được nhờ tri đại ngộ mới thấy đạo là đường, bậc thường lập trí để đi cho dân quốc được thái bình.

Bậc hành nhơn lập tri kiến để đến, bậc thiên định lập giác ngộ vào trong, bậc thông suốt lập siêu giác để tận độ.

Độ hóa thân mình trở lại cảnh đào nguyên, độ trí tuệ mình trở lại thanh tịnh giới, độ tánh linh mình trở lại cảnh giải thoát chúng sanh tâm.

Người tu đi ngoài sự nhập thất thiên định là sai lệch đạo đức của nội giáo tâm truyền, sai lệch con đường đi tâm trung dung thanh tịnh, sai lệch chơn lý hiệp nhất với nhất nguyên, sai lệch sự tu chính thanh sạch để thiên định đạt đạo.

Người tu thiên định là người hành độ đạo trung dung, không quá chấp chày mạn tu, theo cơ thể sinh hóa trong đời sống dưỡng sinh.

Không hữu lậu quá để phong kiến ngăn lối giải thoát, không văn minh đòi truy quá để sự

tiên trung hòa, không cường bạo quá làm loạn phi tướng, không đàn độn quá làm trí tuệ quê mùa, không cầu kỳ quá làm rối chơn chánh trong chánh thể.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Không khiêm nhượng quá làm kẻ bạo loạn nhờn, không độc tài quá làm bình phong cản lối, không tự do quá làm loạn đạo phi nhờn, không bài bác quá cổ hủ ám thân, không tiến cử quá sức nhân thực dụng, không bày điều thù diệt để loạn lòng quân.

Đạo trung dung là hành dung chánh để thích nghi, hành nhờn chánh để thủ lễ, hành tâm chánh để độ tha, hành đức nhân chánh để phục lễ.

Tiên lễ cử bất phục nghi lễ sẽ dụng binh, Thánh Nhân hành đạo trung dung là dùng lễ để

đãi sĩ an nhân, dùng pháp trị để an định quốc pháp, dùng nhân trị để học sĩ thi lễ thái bình.

Trung dung có thể cứng có thể mềm, có thể trí có thể pháp, có thể nhân có thể lễ, để không đứng một vị trí ở trong mỗi đơn vị làm theo sự chỉ đạo của trung tâm, để trung chánh trong đạo hành như chi đạo.

Khiêm ái để tao nhân, không nịnh kẻ bất nhân, dung chánh để cao nhân, không dung kẻ bạo nhân, khoan chánh để văn minh, không bắt cập theo bạo ác, nghiêm chánh để ngay chính không dung kẻ phá luật an dân.

Thương chánh để nhân quyền, diệt tư tưởng cá nhân, an chánh để thái bình không theo thuyết tự do đòi tự, minh chánh để minh đường không theo thuyết học Phát Xít, linh chánh để tham thiên không theo phù phép tà tinh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Trung với Quốc Gia dung chánh với hiền tài, bậc thượng trung mới dung chứa trí tuệ lớn để sách lược an dân, để dung chứa sức đạo lớn định quốc, để dung chứa khoan chánh lớn an nhơn. Được vậy là bậc hành nhơn chánh trong đạo trung dung Huyền Tẫn. Cho nên bậc tu thiên định tại gia phải biết dung đạo trung dung để đạt đạo.

Lập tâm nhĩ thông để tri thiên lý Hư Vô thấy biết, mở cửa tâm trung để dung chứa sự hiểu biết trong sự thấy thành Diệu Hữu.

Lập tâm nhĩ thông nghe được chơn lý của Hư Vô, mở cửa trung tâm sinh lực để sự nghe biết thành Diệu Hữu.

Lập tha tâm thông thần thông thần vào tận Hư Vô, mở cửa trung tâm Huyền Quang đưa pháp lực đó thành Diệu Hữu.

Lập túc mạng thông đem sự hiểu biết biến thành trí tuệ để tỉnh Tâm Kinh Vô Tự của Hư Vô, mở cửa trí tuệ thanh quang đưa Thiên Kinh vào Vạn Hữu.

Lập thân tức thông đưa linh minh thần giác vào cửa Huyền Tấn của Hư Vô để thấu hiểu ba bộ luật siêu nhiên, thiên nhiên để kết thành tâm lực chánh đạo trong Vũ Trụ Diệu Hữu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Lập lậu tận thông đưa chơn như linh tánh vào cửa Đại Hư Vô, để thông hiểu sự chơn giải huyền ẩn sâu kín của Vũ Trụ, vào hội nguyên thân tức Nhật Đỉnh Cung đưa Dương Đạo Huỳnh Quang vào thành quân chủ thần minh trong Diệu Hữu.

Đi chung một cánh cửa của Hư Vô mở ra được tám vạn bốn ngàn cánh cửa sổ của Vũ Trụ Tinh Tú và vạn năng.

Đi chung một sự Huyền Tấn Chi Môn mở ra muôn sự thông suốt thâm kín chi đạo.

Đi chung một Đạo Trời Thiên hướng đạo mở ra sự thấy biết trong Hư Vô để áp dụng vào đời sống có đạo trong Diệu Hữu.

Đi chung đường thân kinh thanh tịnh của Hư Vô, mở ra được sự thông thiên học để hướng đạo trong Diệu Hữu.

Đi chung một pháp Trời Thiên đại lộ, mở ra vạn sự giác ngộ để quy y sự thanh tịnh trong Vạn Hữu.

Đi chung một đường trí tuệ của Thánh Nhân, mở ra Quần Tiên Hội để hành đạo trong Vạn Hữu.

Đi chung một đường thiên định của Phật Vương Di Lạc, mở ra Đại Hội Long Hoa để điểm đạo và phán xét nhân loại trong Diệu Hữu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế ở Bạch Ngọc Kinh và Đức Như Lai Tổ Phật ở Lô Âm Tự, hai

vị đào tạo cho Phật Di Lạc giáng trần để làm một nhiệm vụ của Kỳ Ba; là ngay chánh đường tu cho bậc đạo đức, minh sáng đường tâm linh cho bậc trí tuệ, linh giác đường giao cảm thiên nhân cho bậc Tiên, cao văn kinh cho bậc trí để chỉ đạo thành Phật.

Cho bậc trị quốc để di chánh dân giàu quốc mạnh, cho bậc học sĩ di tâm để thanh ngôn điều định sơn hà, cho bậc tu đạo thiên định để tao nhã Tâm Kinh trở lại, cho bậc chí công di huấn để cao nhân cách của triều ca, cho bậc Chơn Sư di hành Tâm Pháp Như Ý để thành chánh đạo.

Phật Di Lạc minh tâm trong lúc thanh văn, kiến tánh trong khi định thất, thông linh trong lúc tham thiên, nhập định trong thời kỳ mở trí huệ lại cho Tam Giới trong vô hình và hữu hình và Quốc Gia triều chánh.

Cho những bậc học cao để minh chơn lý, cõi siêu hình hiểu rộng để tao nhã chơn linh trong Tam Giới, thông thần để ghi chơn lý vào ký ức thần kinh.

Trí tuệ để am tường con đường thiên chơn đại định, nhập xuất vào nội kinh để liễu ngộ các

cánh cửa của huyền vi, định tâm để luyện Đạo Chi Môn vào Vô Cực Giới, phát huệ để thông suốt định lực Trời người tu chính lương tâm trong cõi hữu cõi vô. để Tam Giáo Ngũ Chi Kỳ Ba vào Hội Long Hoa thi để đậu và đắc thành chánh quả.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Vào tận Hư Vô mới thấy không ta trong Diệu Hữu, ngã tướng thông rồi hành chí thiện đạo lớn không ta. Chỉ có biết tự đạo không ta để hoàn toàn giải thoát, giải cái nhân tướng trong các thành quả để ta không tức người không nhân và không quả để trở về cõi Trời Vô Cực hiệp nhất toàn chân, để trí không mê trong thất tình hiển hóa, muốn giải thoát tình đọa mới vào tột cõi siêu quang, cõi lục dục trói nhân duyên người trong pháp giới. Chỉ có lập trí lớn không mình để tịnh độ đường ra.

Tạo nhân trong muôn tịnh để hóa giải, tịnh tánh trong muôn ngàn lý để siêu nhân, giao tế trong muôn ngàn sự thế để giải thoát, giáo nhân trong con đường tự lập để tự tiềm năng. Chỉ có bậc biết tự phát tiềm năng mới không mình trong tất cả.

Gặp bậc vô căn lòng nhân phải vô tướng, gặp bậc vô trần tâm tịnh để thần giao.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Có những bậc thiên định đi cầu sự giải thoát lại quên lập đạo không mình được giải trong các cõi tự nhiên, ta biết không ta đến nơi đâu tận giải đến đó, không ta trong các nhân quả tức kẻ đạo biết rửa sạch nhân quả để quy không. Cái phước của kẻ không mình tại hậu để về thiên, không vướng bận tại địa để giải thoát, không tướng ngã để chơn lộ đạo trí thượng không ta.

Diệu Âm Phật con ơi! Trong pháp giới biết không trói buộc ta thì giải thoát ta mới ra ngoài Tam Giới, cái hóa thân ta không tướng tức không chứa tướng pháp, không tướng pháp và vô ảnh pháp để hào quang trí tuệ tròn đầy.

Phật chứng ngộ không là nhờ không Phật mới ngộ Đạo Lớn vô hình ta là Phật, Tiên chứng ngộ không nhờ không Tiên mới ngộ đạo lớn vô tướng ta lại chơn Tiên, nhân thân chứng ngộ không là nhờ không tướng giới phi hữu, phi vô trong tình tướng mới nhận được ta là nhân là cái ta của chân nhân.

Nên bậc thiên sư phải có để xiển dương, phải không để tịnh tướng, phải có để giải ngôi chí thượng, phải không để giải thoát toàn chơn, phải có để thái bình thiên hạ, phải không để nhất đạo quy chơn.

Như động thì sanh Thái Cực, tịnh lại nhập xuất vào Vô Cực, Vô Cực mới hiển thể chơn Phật của ta ở Hư Không. Như nhập định phát trí huệ rồi thì phải quên sự tận hữu để cái hoàng vô kia là cái đạo không ta.

Chơn lý biết thông thì sự giải bất linh, chơn nhưn bất dị tướng thì đức huyền không bị giả; Bậc thiên định không mình cho không trong tướng, tướng không theo không người diệt phàm tâm không ngã chấp có ta và Phật, không chúng sanh diệt phàm ngã trong nhân quả để giải thoát nhân quả là đi vào Đạo Lớn không ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên định không để trí loạn theo hạ lưu khởi lòng dục vọng cầu an, cất chùa am lên để dưỡng già dưỡng lão làm như vậy là đi ngược cái đạo người tu luyện chơn Phật chơn tâm. Còn thiên định không để phóng tâm làm loạn tướng trong phi thị hình sắc pháp giả đạo đức không thật, không phóng thần làm rối loạn cơ duyên họa phúc của chúng sanh.

Phải lập đạo không mình cho nhân quả tự giải thoát, lập đạo không người, cho nên tâm

người thiên định không buộc vào chùa am sắc tướng với âm thanh. Có làm được như vậy thì mới giữ cái đạo lớn không ta để chính hóa thân và tâm linh ta giải thoát cái ta mà thành Phật.

Bậc thiên định không cầu tha lực phi giáo đa ngôn, để không ta trong thật đức trọng, không câu chấp luật pháp giáo tôn quy điều của chùa am làm cho ta loạn tướng, trong chánh tà không phi tình phi tướng để nhận không ta.

Để không ta giải thoát phi nhân, không miễn tín tham công phù tướng trọng danh vị ảo tướng của trần mê. Để không ta cho tâm định thì thần huệ, mỗi linh giác của lục căn lục, lục tâm thông và lục giác theo linh giác quy về để đạo lớn chứng đạo không ta.

Bậc thiên định muốn giải thoát ngã tướng hãy lập đạo không ta, được vô tướng thì mới phi phi được khừu giác, muốn giải thoát trí phàm nhân của ta, nhập thể hành đạo không ta để xả bỏ danh vị thị không. Được vậy mới vô quái ngại Đạo Lớn ở trong lòng.

Muốn thanh tịnh để khai mở trí tuệ phải không ta trong các hình pháp sắc tướng thị ngã

đanh giả, mới đắc được cái đạo vô tướng trong
chỉ nguyệt của Máy Thiệu Quang. Không ta để
trở lại chơn đạo vô hình có ta trong diệu hữu,
không người để trở lại chơn Phật vô tướng để
người đi vào phương thượng không ràng buộc
đạo ta trong.

Lạy Thầy Chứa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Có những bậc thiên định đi cầu sự giải thoát
lại quên lập đạo không mình để được giải trong
các cõi tự nhiên, ta biết không ta đến nơi đâu tận
giải đến đó, không ta trong các nhân quả tức kẻ
đạo biết rửa sạch nhân quả để quy không.

Cái của của kẻ không mình là tại hậu để về
thiên, không vướng bận tại địa để giải thoát,
không tướng ngã để lộ đạo chỉ thượng không ta.
Trong pháp giới biết không trói buộc ta để giải
thoát ta ra ngoài Tam Giới, tức không tướng
pháp, không tướng pháp và vô ảnh pháp quang.

Phật chứng ngộ không là nhờ không Phật mới ngộ Đạo Lớn vô hình có Phật ở trong ta, Tiên chứng ngộ không là nhờ không Tiên mới ngộ đạo lớn vô tướng có chơn Tiên ở trong ta, nhân thân chứng ngộ nhờ không tướng mới phi hữu, phi vô về chứng đạo chân nhân.

Nên bậc thiền sư phải để xiển dương, phải không để tình tướng, phải có để giải ngôi trí thượng, phải không để giải thoát toàn chơn, phải có để thái bình thiên hạ, phải không để nhất đạo quy chơn. Như động thì sanh Thái Cực, tịnh lại nhập xuất vào Vô Cực, khi nhập định phát trí huệ rồi tận hữu để hoàn vô.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Trong muôn ngàn thị tướng đạo không ta là phi tướng, trong muôn ngàn sắc tướng đạo không mình là phi tướng, trong mọi tướng pháp

phi chúng sanh tướng là đi vào trong chúng ngộ cái Đạo Lớn không ta.

Ta ở trong muôn ngàn biết không ta mới thật đức, ta ngự trong muôn vạn biết không mình mới thật thoát, ta ở trong tất cả biết giải thoát trong tất cả mới quờn nguyên. Không ta để trống nhân quả trong mọi cảm tín, không tình để đại tình lớn tận độ siêu linh.

Nước chế đến đây thì đồng đức, linh cảm biết đi về thì đồng lực, tâm cảnh biết không mình thì giải thoát, nhân tín biết không người thì siêu hóa. Chỉ có siêu hóa nhân quả mới chúng Đạo Lớn để đạo ấy không ta.

Bậc thiên định là người biết trụ hóa chơn linh, thông cảm hóa trí tuệ, linh ảnh hóa siêu nhiên. Chỉ có đạo không ta mới giải hết thiện giả ngã tướng để đi vào bên trong chúng đạo.

Bậc thiên định hành như để như chi sơ khai tánh bốn thiện, tâm chi sơ khai tâm bốn đức, lòng chi sơ khai lòng chơn thật của bậc chí nhân. Có lập đạo không ta để chân nhân hành hóa.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên định linh cảm với Thượng Đế, để làm tròn nghĩa vụ của đạo quân thần, linh cảm với Tam Tông làm tròn nghĩa vụ đạo của Thần Tiên trong Tam Giới, linh cảm với quốc dân làm tròn nghĩa vụ với công lý với Quốc Gia. Được vậy mới tròn Tam Thể Phật Quang đồng đạo, đồng đức, đồng nhân thiện tri thức của đạo mình thành.

Bậc thiên định đi tâm chơn dung trong kim đỉnh đồ thơ, đi tâm thanh tâm trong hồ Tiên tây ô trược xú uế, đi tâm Phật Mẫu đáp y Tiên để chơn linh siêu hóa. Được vậy là bắt đầu nhập vào đạo tự nhiên để tìm chơn đạo không ta.

Bậc thiên định siêu hóa lý trí để phàm tánh lặng yên cho trí ta thanh tịnh để cái đạo không ta hiệp nhất, siêu hóa tâm lý để thiên tâm thấy biết trong thẳm kín thanh quang, để cái đạo không ta tự tâm chơn lý hóa, siêu giác tánh tình

để tánh linh minh sáng trong mọi sự học và hành độ có sự giác ngộ đi chung. Được vậy mới thật siêu hóa Tiên Nhân trong Tiên Chơn đồng huệ mạng.

Diệu Âm Phật con ơi! Bạc thiền định thường tịnh để cho trí an sanh trí tuệ, để tánh an sanh tánh giác ngộ, để tâm an sanh tâm đại trí tuệ mới thấu lý Hư Vô để huyền đồng.

Trong Vũ Trụ mới thông Thần Tiên để huyền võ an chính hiền quân, mới thông cảm Linh Quang để an quyền năng trong Tiên Thiên pháp giới, mới thông suốt linh khí để huyền hóa thần khí tinh làm trịnh sáng tâm mình, mới thông đạo đức lớn để Huyền Kinh trong Tâm Kinh mở ra sự mới lạ. Nơi cõi Đạo Lớn Vô Hình cần nhiều thời gian để luyện cái đạo lớn không ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên định mỗi sự học là một cánh cửa vô hình được lậu thiên cơ mở cửa siêu nhân cho ta học, mỗi thời kỳ nhập định là một tiềm năng trong bản thể vô sanh tử sống lại cái ký ức của Chân Tiên, mỗi sự giác ngộ mở ra là một ký ức ở trong bộ não thần kinh để cho ta minh chính phát minh và tồn trữ. Được vậy sự kinh bang tế thế viết ra từ trong Thần Kinh Vô Tự của Đức Phật Di Lạc cho quốc gia triều chánh, ấy là Thiên Kinh Vạn Ngữ của Thượng Đế cho nhân loại xây dựng lại nước Trời ở dưới Hậu Thiên.

Diệu Âm Phật con ơi! Nữ thiên sư đi vào thiên định là đánh thức mình trong những giấc mộng của bá danh, đánh thức mình trong những giấc mơ của bá giáo và đánh thức mình trong những giấc mơ hồ đồ trong danh dục giả, để tỉnh thật giấc mơ mình trong những cuộc khảo thí trong thanh lẫn trực dục để ta tỉnh lòng thi, tỉnh mình trong những tâm lý ta tỉnh người tà. Có được sự hiểu biết đến không mê mới đưa đường cho người vào đến bờ giác.

Phụ nữ các con nên nhớ: Phụ nữ thiên định để tầm chơn tâm để giác ngộ tâm học của vô

hình, đi tâm tánh linh để linh giác sự học đạo và thiên định, đi tâm học thanh tịnh để giải bỏ phiền não tâm của trần đời. Nhờ vậy tâm học nên đưa các con đi vào thiên định để đại giác ngộ.

Bậc thiên định đi vào trong bản thể của vô hình để lập Quốc Độ, người nữ nhân phải biết tịnh độ Quan Âm tánh của chính mình, đi vào trong bản năng vô tướng để lập quốc phụ, tức là người phụ nữ biết làm chủ nhân trung hình trượng ở Đạo Tiểu Niết Bàn, đi vào trong vô tranh để lập quân chủ thân mình cho trí tri đồng lực. Được vậy mới lập vào Xá Vệ Quốc, mới lập Tiểu Niết Bàn, mới dạy được Thần Tướng Thiên Binh trong bản thể của phụ nữ ta và phụ nữ đạo gia đi đến đấng Phật đấng Đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên định của phụ nữ là tri kỳ lý để thấu thị anh nhi tâm, tri kỳ tài để thông hiểu siêu giác của linh cảm tánh, tri kỳ nhân để cao nhân trong mọi pháp chi dân minh trị. Được vậy đạo đức lớn đến thì lòng của ta phải giúp cho thiên hạ đem lại sự thái bình.

Bậc phụ nữ thiên định tri tâm lý để siêu hóa tâm lý của lý trí vạn năng để đưa nó vào chơn lý thật, tri tâm lực để phù trợ trí định huệ cho bậc còn yếu trí tuệ, để họ khai mở sự trí tuệ kinh luận để rộng suy, tri nhơn tâm để đạo không ta giải thoát chúng sanh tâm và chúng sanh tánh để đi vào Phật tánh cứu cánh cho ta. Được vậy mới công nhận tâm là lý vô hình cần được học đạo thiên định để siêu hóa.

Diệu Âm Phật con ơi! Bậc phụ nữ thiên định không để ta phạm vào trong cảnh giải thoát sự vô tướng tâm của nhà Đạo Quan Âm, không để ta vô trách nhiệm làm cản trí lớn cái đạo vô tranh của Quan Âm đang giúp đời giúp đạo, không để ta thiếu bổn phận lại đòi tu đạo cao đạo thấp, làm tổn đức nhân của Quan Âm tín đạo. Phải chánh giác lại mình và chánh ta để ta

tròn công quả, và luyện cái đạo lớn để không ta để Quan Âm chơn đạo đắc thành.

Bậc thiên phụ nữ thiên định không để tâm quá trống vắng, sự trống vắng làm chết đi trí tuệ ở cõi Hư Không, vì quá trống vắng tâm là tâm ta không sanh trí tuệ tâm của ta đi vào chỗ chết của lạng không, không để tánh đầy ắp ô trược quá vào Minh Đường hay vào Bạch Ngọc Kinh ở Thượng Giới, nơi cõi sạch sẽ bị phạm ô của ta làm bất kính đến Trời cao, không để lòng ích kỷ ngã mạng đi theo cùng ta chung đường giác ngộ vào Thiên Tiên cảnh giới, nhìn vào Minh Cảnh Đài mới thấy nhục nhã chính đức của người tu, ta không rửa sạch thì chính ta làm ô nhục ta ở Thượng Giới. Làm như vậy khác nào tự ta sỉ nhục ta trong các giới thanh tịnh thẳng thiên thanh nhẹ trên các tầng Trời.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc phụ nữ thiên định không đấu trí với nhân sĩ làm cản thần tâm, bởi ta càng đấu thì mất đi cái nhu đạo của Quan Âm chính ta là nữ phái phải nhường, không đấu trí thức với tu sĩ làm cản thần huệ, dù ta có mở mười lần phát huệ cũng phải khiêm nhường để cái đạo âm nhu, không đấu phép Tiên với tà thần hay Thần Tiên trong Tam Giới. Bởi cái đạo nhường là cái nhu đạo của phụ nữ để thành Phật thành tiên.

Vì bậc tâm giác ngộ là đi tầm sự cao thượng đã học được sự cao thượng những việc đến với ta là Thần Tiên và Trời Phật thử ta, học đạo lâu năm ở trong tâm kia có đạo tại sao đạo đó chẳng có kính có nhường. Nếu con không kính con không nhường thì cái Đạo Thiên Chơn không ai chăm thi cho con đậu, bởi luật âm nhu là nhường, không nhường con đắc đạo chi chi, rồi con than tại sao người tu lại chịu nhiều oan khiên quá vậy, nếu không có oan khiên thì Phật Tiên nào chứng đạo ta về.

Xưa Tam Tạng đi thỉnh kinh, Tề Thiên (Tôn Ngộ Không) đi đánh quỷ để mở đường, vậy Tam Tạng không lấy ai một đồng, không

dành ai về tài phú tại sao ma quỷ cứ cản đường và đòi ăn thịt Tam Tạng để làm chi! thử hỏi Tam Tạng có oán để thi, có oan để thí hay là lấy tiền cho thiên hạ làm ông quan này và bà quan nọ để được đạo từ bi.

Tam Tạng đã hy sinh cho muôn đời tu thành Thánh Phật còn phải trở xuống trần đời để nhận oán và nhận nhân quả oán nghiệp để thi Đạo Lớn của người thành. Còn Tề Thiên theo Tam Tạng, Tam Tạng đặt tên là Ngộ Không tức phải hành đạo không ta con mới thành chánh quả, hành đạo không tề mới chứng Đạo Lớn, Phật lớn vốn không ta.

Tam Tạng thấy Tề Thiên giết người, còn Tề Thiên thấy mình đang đánh đuổi âm ma, chí của Tề Thiên ta mở đường cho Thầy đi thỉnh kinh đi giáo hóa, còn Tam Tạng thấy Tề Thiên giết người chứ đâu có thấy Tề Thiên giết ma. Lòng từ bi của Tam Tạng là đúng luật không giết người của Tam Tạng bất sát là đúng, Nhân Đạo của Tam Tạng xử thế đuổi học trò là đúng, còn Tề Thiên là người tu theo Thầy có chánh thuận để đạo mình tha.

Con có Thiên Binh Thần Tướng có tài điều đình hộ mai, con có hàng binh trăm trận mà con không hàng được tâm mình là con bất chánh, con thắng muôn người không thắng được lòng mình đạo hạnh ở đâu con. Cho nên Tề Thiên có một tấm lòng son không bỏ Thầy và không ai oán.

Vì Trời muốn Tam Tạng thi con chứ đâu phải tự ý của Thầy người, con muốn đắc Đạo Trời hay muốn đắc chân nhân thành Phật, chính con phải có tấm lòng nhận oán và không tương. Nhận được nhiều oán của tình trường con mới đắc thành một vị nữ Phật Đạo để thanh hương.

Cũng như Thầy ra giữa chợ chịu muôn ngàn ai oán, ngồi viết kinh mà rơi lệ giữa thị trường, có nhiều lần Thầy ngẩng lên tại sao ta là con Trời mà Trời lại không thương mà nhận ta đi hoàng dương trong thế tục, biết bao nhiêu là khổ, biết bao nhiêu là ai oán và sĩ nhục, con tưởng Thầy vui lòng làm tấm thảm giữa chợ hay sao?

Nhưng nghĩ lại Tề Thiên và Tam Tạng ngày xưa họ đi thỉnh kinh cũng không dành tiền, dành

đạo, dành quan quyền của ai cả, mà khắp đường đi ma quỷ đến chặn đường. Cái oán bi thương cái khảo đảo vô tình như lấy mạng, nhưng người vẫn cúi đầu để làm tròn trong cuộc thử thách để thỉnh Thiên Kinh.

Từ ngày xuống trần Thầy tu cho đến đắc đạo để quờn kinh, ấy là sứ mạng của Trời giao cho Thầy minh chính lại cho thế gian được nước Trời và được lại cõi đại định, thử hỏi Thầy không nhịn để khai sự thanh tịnh của đường tu ai dám nhận làm tâm tham ở giữa đời ba mươi năm hỏi người trên thế tục, một vị Phật đang ngồi giữa chợ đời chịu huân nhục có chịu nổi hay sao?

Thầy chẳng biết than với ai cũng không biết nói với ai cả, các con ơi! chữ oán mà các con không nhận vào để tu cho các con thành đạo, thì việc tu tâm và luyện đạo các con chẳng được thành.

Có nhiều lúc Thầy muốn đưa tay ra đỡ cho tất cả thiên hạ, nếu Thầy làm như vậy thì đâu có đúng luật công bằng của Thiên Địa Thần Quy. Thôi thì oán để thi nhận oán đi rồi con thành

Phật, quên trái để ngăn lòng phàm con sanh tà ma quỷ quái, nhận oan trái đi sửa cho con Đạo Lớn mau thành.

Bậc phụ nữ thiên định khi tâm mê biết tỉnh thân, khi tâm chướng ngã biết tịnh thân, khi tâm vô phân biệt biết khai sáng lại trí tuệ, khi tâm phiền não phải biết tao nhã ung dung, khi tâm tha cầu biết chánh ý. Như vậy là Thầy của chính ta đó vậy nghe con.

Bậc phụ nữ thiên định ngộ Trời lớn khiêm mình đại tế, ngộ Phật lớn nghiêng mình đại bái, ngộ Thiên Tôn linh thần để lễ, ngộ Vô Cực Niết Bàn biết cúi đầu Vạn Vạn Tuế để đại lễ hành như trên các cõi Trời. Được vậy các con mới khỏi phạm đạo Tiên và Phật bất kính.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên định tha tâm thông phải trông nhân quả trong sự thấy biết để thường huệ tâm

đề thấu triệt Như Lai tâm, phải trông tư kiến trong mọi việc hiểu biết thiên cơ đề thường đức với đạo ta sanh, phải trông phàm thánh tâm trong lúc mở ra các cửa huyền vi. Nhờ trông tất cả mới ra vào Tam Giới mà không còn phiền não trong tướng sắc giới Bồ Đề.

Bậc thiên định tâm vào trong trông tâm cho sự thấy biết đến lậu tận thông, nhờ sự thông của lậu tận mà đến tột cảnh của thể trí đề khai mở đại trí tuệ, đạo vào tận trong hiển Đạo Lớn Vô Hình, mới thấu ngộ thiên cơ trong thiên nhiên và siêu nhiên chơn thiện mỹ hiển châu hình, huyền cơ vào tận bên trong mới hiển thể Hu Không nhiệm màu không còn lời đề diễn tả. Cho nên ai chứng tự ngộ, ai đắc nhất tự nhận, ai đạt đạo lớn tự đắc lậu tận thiên cơ.

Như Phật chỉ nguyệt không đủ lời đề nói hết sự cảm nhận của Thiên Linh, không đủ văn chương đề pháp thí hết trí tuệ, không đủ kinh văn đề bàn đến siêu thế giới văn minh, không đủ mật ngôn linh ngữ đề diễn tả hết linh giới, mới chỉ nguyệt không lời ai ngộ Đạo Lớn thì thông.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Nên bậc thiên định mượn trí giác sự học để thông tri cùng trí tuệ, mượn linh giác của sự thiên định để thông linh cùng trí huệ, mượn thời thiên giác để thông tri sự linh ngữ phát thanh tịnh trong các mật ngôn diễn thành luận ngữ. Ngoài cánh cửa tham thiên nhập định không còn người nào siêu hóa được sự thiên cơ trong trí tuệ nhiệm màu.

Nên bậc thiên định nuôi tâm tương sanh để kỳ phùng với đạo, kỳ bảo với Phật Tiên, kỳ nhân trong thiên nhân đồng đặc nhất.

Đến cái cõi không không gian để nhất đạo là đường, không thời gian để nhất đạo là nhà, không phiền não để Nhất Khôi Linh Quang là đạo. Đạo đó là chơn lý vô hình, chơn quang vô ảnh, chơn pháp trường sanh.

Diệu Âm Phật con ơi! Bậc thiên định lặng lòng phàm ngã để phát thiên số Hư Vô, lặng trí

phàm tướng để phát trí huệ thanh tịnh, lạng tánh pháp lực thường tình để mở trí tuệ của lục thông, thông trong để công tâm với Vũ Trụ, công lý với hư vô, công tâm với đại chúng để tâm phàm chết, tâm trí tuệ phát sanh, tâm ngã tướng chết, tâm thanh tịnh hồi nguyên hiệp thể. Có phải ngộ Đạo Lớn Vô Hình là hành đạo không ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên định giải bỏ ngã tướng tâm cho tâm phục thủy, vạn sự của thuở ban đầu được phục lại ký ức tự nhiên, giải bỏ phiền não tướng pháp hoàn nguyên trở lại sự thiện giác của thời kỳ sơ khai tâm tức Phật, tức rửa sạch được sự trong sáng thường tâm, giải bỏ ngã văn chương ngại chấp có luận không để trở lại đầu nguồn của trí tuệ.

Ta là Phật đã thành cần thiên định để trí tuệ, chúng sanh là Phật chưa thành cần thiên định để được cứu trợ ngã tướng vô hình. Có phải người đạo học để không ta.

Bậc thiên định chi quý các linh ngôn để mở trí, thông hiểu luận ngữ để mở Tâm Kinh, hiển đạt trí tuệ trong các mật ngôn linh ngữ để siêu giác trong các hệ thần kinh của trí tuệ thì mới tới sự màu nhiệm của tinh thần.

Bậc thiên định phải biết chi quý chay tâm, nhậ phiền não loạn tướng thiện ác để hóa duyên, nhậ ý niệm chánh tà để hóa nhân, nhậ khẩu nhục y thức xúc pháp thính giả ngã tục để thanh sạch, trường chay trong tâm là tu cách này đó vậy.

Con nhậ phạm ngôn cho khẩu đức tương sanh, nhậ danh vị cho khẩu nhân hành nghĩa, nhậ thô tục bạo ác cho y nhơn hành đạo, nhậ ác bá cường hào cho ý pháp lành nhơn.

Chơn thiện không chấp thiện ác chay tâm, chơn nhơn không chấp chánh tà chay tâm, chơn giáo không chấp hữu vô chay tâm, chơn đạo

không chấp phàm thánh chay tâm, chơn tu không chấp chay mặn chay tâm.

Diệu Âm Phật con ơi! Bậc thiên định chay tâm là dưỡng sinh trong đời sống, nhạt lòng tranh để thiên hạ tự trí tri, phụ nữ con phải nhạt lòng phiền não không để phiền não làm loạn tướng, nhạt trí thức hiểu biết để trí tuệ đó huyền cơ, nhạt trí cầu kỳ ảo giác trở lại trí tuệ minh sáng thiên định. Đó là bậc chay lòng để y đức hưởng chay tâm.

Bậc thiên định chay tâm; khoan dung cho người lỗi để nhân, khoan chánh cho người lỗi để trí, hành nhơn trong đời sống để hòa, tri ân trong cuộc sống để hiếu thuận, thay đổi mới mình trong tu chính để văn minh. Đó là bậc chay tâm thật đức.

Nhạt lòng vọng cầu tha lực để mình cao, nhạt trí làm biếng nhác để mình dững, nhạt tánh ý lại để mình mục thước, trong đời sống có mục thước sống là người hành đạo dưỡng sinh, tức là bậc luyện chay tâm trong đời sống.

Diệu Âm Phật con ơi! Bậc thiên định đầu trọc mới quy y nhơn chánh của bản thân, tâm

trọc trong sạch tướng mới quy y với đạo đức, trong lòng biết cạo sạch phiền não thì mới quy y thanh tịnh giới Hư Vô, mới thật chay tâm để sống an nhiên cùng chơn lý.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên định cạo sạch tâm trong để mở cửa Thiệu Quang, cạo sạch tánh lý để mở tánh linh đốn ngộ, cạo sạch trí phàm để thiên lý trí tuệ lai sanh. Nhờ tu như vậy mà phát y pháp của bậc trường chay trong tâm.

Bậc thiên định gặp ngã tướng phải thanh sạch để khỏi cản thiên tâm, rửa tâm lý lậu tận Minh Châu để khỏi mê ám thần trí, rửa kinh lạc thanh lọc để khỏi ngã chướng thần linh. Nhờ tu như vậy mà thông linh đại ngã chay tâm trong Đại Vũ Trụ.

Bậc thiên định phải biết đi tu là có cả đại gia tu theo mình, nên đi tu có Cha đi theo mình;

Cha chung gọi là đạo, Mẹ chung gọi là đức, Thầy chung gọi là Phật là trí tuệ, bản thân chung là vợ, chúng sanh chung là lục căn lục trần là con, chúng sanh chung là con, lục căn là gia tướng thần binh. Vậy sự tu chính của người thiên định có tất cả nên gọi là tu để đắc Niết Bàn để đắc Quốc Độ.

Trời sanh bậc thiên sư để tự đạo, minh thiên sư để tự huệ, giác thiên sư để tự ngộ, dạy thiên sư để tự lộ. Mới thấy đạo là con đường giải thoát lớn để trường sanh.

Thiên sanh Tiên Nhân hà Tiên vô lộc.
Phật sanh Phật tánh hà Phật tánh vô cơ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Đi trong đường của đạo giải thoát không phải đi nhanh cho mau đến, không phải đi chậm

đề ung dung. Cả hai không phải lồi đi về với đạo.

Lồi đi về của đạo là đi đúng trong các mục thước mới đủ Tân Kinh Tân Pháp cho đủ giác ngộ kinh trí tuệ đề quờn nguyên.

Đi trong đường của đạo giải thoát; không nhuộm mình đậm quá làm nhiễm âm thính sắc tướng, không sơn mình nhiều sắc quá đắm trong sắc tướng, cả hai điều là chướng ngã của sinh tử luân hồi. Chỉ có thiên định đề tẩy rửa cho mình trong trắng thì tự nhiên cơ đạo hồi sinh.

Đi trong đường của đạo giải thoát mở mọi sự cột trói đề ta có tự do tâm, giải mọi sự chấp mê đề ta có thanh tịnh tánh, dọn sạch các sự phiền não đề ta có an định tâm, rửa sạch các sự tạp niệm đề ta có định lực tánh, tháo mở các tạp tục của thế gian đề ta trở lại Như Lai tâm. Được vậy là người trở lại trong con đường đạo giải thoát đề giải lòng sắc tướng với âm thính, đề cho chính lòng ta không tướng.

Vợ chồng không tranh ngôn giải được hỷ nộ tâm, Cha con không chấp lý lẽ giải được giai cấp tánh, huynh đệ không phi lễ nghĩa với nhau

giải được nhân cách tâm, bằng hữu không phạm phi nhân giải được trụy lạc tánh. Cái đường cho người trong luân thường tự đạo để mình đi lãnh đạo của nhân mình.

Tự đạo để mình đi trong các lý để tốt giải, tự đức để mình tu trong các pháp để tự thoát, tự nhân để mình hành trong các lối thanh tâm để tự mình đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên định đi vào trong mới thấy Thập Phương sanh đại trí tuệ của Mười Phương, đất tinh nên gọi phương đó là Niết Bàn, tâm đó là Linh Quang. Sự thanh sạch đó là tấm lòng của các bậc thành đạo.

Bậc thiên định trí tuệ sáng lên tu sửa bóng tối bên dưới, trí tuệ bên trên sáng xuống tự trị bóng tối ở trên mình, trí tuệ trong sáng ra rửa sạch bóng tối ngàn năm để được tự tinh ba sáng

đủ trong thanh tịnh tròn đầy với đạo để mình thanh.

Bậc thiên định đi tâm lẽ một của chơn tâm để nhập định, đi vào lẽ một của chơn lý để huyền giải, đi vào lẽ một của Thái Cực để tròn đầy. Được vậy mới sanh hóa lại Tam Thể Phật Quang trí tuệ lại cho mình.

Diệu Âm Phật con ơi! Bậc thiên định học Nhân Ngoại Nhân để thông cái đạo Thiên Ngoại Hữu Thiên, Tâm Ngoại Hữu Thông. Chỉ có đạt cõi thông thiên mới vào cảnh Tiên Bang Phật quốc.

Bậc thiên định thắng mình trong lúc mê tâm, dững mình trong lúc đuối trí, cao mình trong lúc ban sơ, quý mình trong giờ phát đạo. Được vậy mới cao quý mình để giải thoát toàn chơn.

Học thiên văn linh cảm để thông cơ, học địa lý lành nhờn để đạt ngẫu. Bậc thiên định thông thiên văn đạt địa lý là người thông hiểu ý Trời trong thâm kín.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên định nghe được tiếng nói của lương tri để minh giải, thông suốt được điển văn để thông hiểu chơn lý, thấy biết được huyền cơ để tự đắc chơn nguyên. Sự thấy biết đó là sự thấy biết của trí tuệ.

Bậc thiên định nghe được lời linh nhơn trong trí tuệ, hiểu được tinh thông sáng suốt trong tiềm năng, học được đại ái lớn trong tâm linh hiểu để. Nhờ vậy sự học càng gia tăng thì trí tuệ được đến chỗ vô cùng.

Diệu Âm Phật con ơi! Siêu lý không dụng ngôn dùng tâm chỉ nguyệt, giác ngộ không dụng nhân dùng tâm ngộ miễn bàn, chơn lý không dụng tình dùng tâm giác chỉ nhật. Có ra ngoài các Thái Cực dùng Vô Cực để toàn chơn.

Diệu Âm Phật con ơi! Bậc thiên định đứng ngoài sức hút của thế gian để định tâm, tâm có định trí tuệ mới sáng, đứng ngoài sức hút của tôn giáo để định trí, trí có định mới tỏ ngộ sự thật, đứng ngoài sức hút của Tam Giới để định

thần, thần phát huệ mới bật cười to lớn và nói nhỏ nhỏ nhất, người thiếu trí định huệ là người đi trong sự tu của mê muội.

Bậc thiên định không nên nhuộm mình vào các nước sơn làm như bản tánh trong sáng của Thượng Đế cho mình, không nên gặt mình trong các Máy Thiệu Quang làm bản thủ Nhất Điểm Linh Quang trình bạch của Phật Tổ ban tặng cho mình, không nên đưa mình vào địa ngục trần gian làm cản thần tâm trong sự mê loạn thần. Chỉ có đi ra ngoài sự khống chế của lòng nhân và tà nhân thì đạo chân nhân của ta mới chánh đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Chỉ có đi ra ngoài sự giả quý giả thần mới tầm được sự giải thoát thật của nội tâm, sự giải thoát thật là phải tìm về chánh kinh, chánh pháp thiên định, nhập định mới giải thoát thật của nội

tâm. Ngoài những việc đó tất cả là những sự ma quỷ thần trong vô hình hữu hình làm cản trở sự tu chính của người chơn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên định khi nhập định lập đạo không ta để không vào trong hình sắc pháp thọ giả tướng, được phát trí tuệ lập đạo không mình, không cột trói tinh thần vào nhân quả lễ nghĩa trí thặng, để tánh trí tuệ trong sạch không có bè đảng trong lúc tu hành, khi hiệp nhất chơn linh cùng với đạo, lập đạo không chúng sanh tức là không nghe sự phải quấy và thiện ác chánh tà của họ để ta không trong các pháp tướng hiển hình quá khứ vị lai. Nhờ để ta không mới có ta trong tất cả để cứu độ.

Bậc thiên định thanh tâm chỉ nguyệt để soi, tâm là cảnh cảnh lại là tâm nhất trắng thị giải, nhờ chỉ nguyệt mới nhất thông vạn lý minh. Đến

đó mới thấy đạt lẽ một của đạo là được vào trong tất cả.

Bậc thiên định đạt lẽ một thì huyền đồng, vào trong lẽ một thì sanh hóa, đến trong lẽ một thì văn minh, sống trong lẽ một thì trí tuệ, học trong lẽ một thì phát huệ, hành trong lẽ một thì pháp lực, hiểu trong lẽ một thì toàn khoa, về trong lẽ một là nhà lớn, ở trong lẽ một là đắc đạo, thành trong lẽ một là chí nhân, tròn trong lẽ một là thành chánh quả.

Diệu Âm Phật con ơi! Người đạt đạo an trong giờ đạt một thì yên đạo, người đạt đạo cao quý trong giờ tròn đức lại biết an nhân. Bậc trong sạch an trong nhờ trí tuệ mà đắc nhất tinh thần.

Mỗi huyết của trí tuệ thâm vào hành chơn, phát ra đồng lý siêu tín đồng cảm, đạt lý được nhận sức học tự nhiên trong mọi sự chơn giải. Nên gọi tròn đầy trí tuệ trong lẽ một của Thái Cực tự nhiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật. Diệu Âm Phật con ơi!

Tri ra thì thấy biết, an lại thì huyền ảo, thấy biết thật vô cùng, lòng an tự phát trí tuệ thâm lặng, như tín dụng vào mỗi thể học, như sáng lại mỗi vi tế của tiềm năng, như phát minh trong mỗi nhịp thở sống, như thánh hóa sự minh triết cao thanh, như trống không trong mọi cảnh vi diệu, như vào trong các thể thâm kín siêu nhiên, như học lại sự linh thiêng của tiềm thức đang đi học đạo.

Học với lẽ một là Thầy trong ta vậy, đạt tới đạo lẽ một là tròn đầy công đức của chí nhân, biết tới lẽ một là sự biết trí tuệ không thiếu sót, đi về tới lẽ một là nhà lớn của các bậc kỳ nhân, sống chung lẽ một là sự trưởng thành của tâm thức đạt đạo.

Lẽ một là tâm đạo của Phật Gia là tâm đức của các bậc ái quốc, là tâm linh của các bậc hành nhơn, là Tâm Kinh của các bậc truyền pháp, là trí tuệ của các bậc thông thần, là tiềm năng của các bậc đắc đạo, là sách lược của các

nhà đại kiến quốc, là sự đại thanh tịnh của các bậc thiên sư, là biển yêu của các bậc đại từ mẫu ái, là tâm chơn nhơn của các bậc thông thiên, là tình yêu lớn trong các nhà trị quốc, là đức sống trường sanh cho tất cả loài nhân, là viên mãn giới trong các nhà giáo chủ.

Nên các bậc trí tuệ vào trong lẽ một học đến cõi toàn chơn, tịnh đến cõi tịnh độ, ngộ đến chỗ không lời, biết đến nơi không nói ra được, mới thật vào trong thâm kín để tự đạo vô biên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Nên bậc hành nhơn chánh vào trong lẽ một học đến nhơn chi quý sơ thủy chí nhơn, chánh chi giáo sơ thủy đại giác, hành chi trung sơ thủy huyền năng, cơ chi tịnh đạt cơ chi diệu, thâm kín chi giao sơ thủy đại giáo chi khoa. Đến đó mới tròn đầy hành nhơn đạt đạo.

Diệu Âm Phật con ơi! Còn bậc hành khoan chánh vào trong lẽ một để đủ khoan dung thanh lý tự thông, chánh kiến tự mở, vào trong cánh cửa vô hình mới thấy nhân chi sơ tánh bản thiện. Nhờ khoan chánh mở đại bi tâm để thiện giác, mở đại ái trí để khoan dung, mở Bồ Đề tâm kinh để đại lượng. Có vào trong lẽ một mới thấy người và ta một thể sanh ra, một nhà chung khôn lớn, một đạo chung trường sanh, một sự sống chung trong bào thai lớn của Tạo Hóa trường thành.

Diệu Âm Phật con ơi! Vì nhận ra ta và người không khác nên khoan chánh để lành nhân, dung chánh để cảm hóa, ngay chánh để tự hoa, phục chánh nhưn để tự huyền hóa, vào lẽ một của đạo sống chung bình đẳng để lập đạo không ta, là không vì riêng ta mà làm nghịch lại sự Tu Di lớn rộng trong thiên thể tự nhiên đang tu để tìm về chánh đạo, để cho khí hạo nhiên tự sanh lẽ một vạn hóa muôn hình, tự trường trong lẽ một, lớn mạnh trong vạn tướng, tự tiến đức trong lẽ một sự hành nhân trí tuệ cho vạn tướng tự hóa hình nhi thượng học trong lẽ một vạn

hóa. Sự lớn mạnh của Vũ Trụ Vạn Năng đến đời sống mọi loài mọi vật trong hình nhi hậu học và thượng học đều được bình đẳng tiến hóa của Trời.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Nên bậc đạt lẽ một tự cao quý mình trong các pháp giới thì biết lắng nghe nhiều hơn nói sự cao kiến ở lòng người, được vậy thì sự hành như trong đời sống là sự cao quý của bậc đạt lẽ một vì người.

Được cao quý là được đứng đồng với Thiên Địa Chi Nhơn, được đứng đồng với thần tiên chi bảo, được đứng đồng bình đẳng với cùng Chư Phật, được đứng đồng thể tánh cùng Vũ Trụ, được đứng đồng thể tâm cùng tri tâm sinh lực vạn năng.

Diệu Âm Phật con ơi! Nên bậc nhân đạt lẽ một của sự hành như là tự mình cao quý trong

tất cả, nên cỡi thanh tịnh cao quý bậc chi dân, cao tiên bậc chi bảo, cao hơn bậc chi đạo, cao chánh tinh thần, bậc chi đức cao kính, bậc đạt lẽ một đề tri sự màu nhiệm của Tạo Hóa hành như dạy ta cho ta đắc đạo.

Còn bậc luyện đạo không mình là không đề sự thiếu sót của mình làm cản thân mình của muôn nhà học đạo, không đề sự phiền não của mình làm cản thân huệ của muôn người đang tâm về với đạo, không đề sự loạn tưởng tính toán của mình làm cản thân tâm của muôn Thần Tiên tâm về đắc đạo, không đề sự yếu đuối của mình làm cản sự kiến trúc lớn của dân giàu quốc mạnh của quốc gia.

Thái bình lớn trong thiên hạ, Đại Hoàng Kim lớn cho quả đất được nước Trời, Địa Đàng lớn cho đại văn minh, giải thoát lớn trong thật sự Tam Giới, để đưa nhân loại về không giới mới đắc được đạo Phật Thần Thánh Tiên trên Quả Địa Cầu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Cái đạo không mình là không để sự thiếu sót trí tuệ lớn của mình làm cản lộ bậc hành như chi đạo đang đi, không cản trí tuệ lớn của Thánh Nhân, Tiên Nhân hành độ chi dân, Tiên Nhân hành trường sanh chi quý, Phật nhân hành bình đẳng giai cấp nhân quyền. Bậc chánh như hành chi nhân cao quý để cho Quốc Gia mình được tài nhân mà làm ra đạo nước thanh trị.

Ta không đủ tròn đứng ra ngoài thể tích để nước thanh thành được, để trí linh thành lộ, để đức nhân thành đạo, để chí nhân thành sự đại quang độ. Đó là người biết dung chứa lẽ một rồi tự không ta để cho Quốc Gia, người tu trong Quốc Gia ta thành đạo.

Không cản thần tâm để thiên nhiên tự bảo, không cản thức thần để siêu nhiên tự tạo, không cản như thần để lẽ một trường sanh giáo chúng sanh.

Diệu Âm Phật con ơi! Hàng phụ nữ đạt lẽ một tất cả đạo Thần Tiên phải trong sạch để đắc

đạo bất chiến, đạt lẽ một tất cả quý thần quy y thanh tịnh để đắc chí nhân cho đạo tự nhiên thành.

Phật bất sát giới nên không chiến với đại ma tâm, để bậc tâm ma không ma mà dùng chiến, không đất để dụng võ, không huyền cơ để dụng phép. Ấy là Phật cho cơ hội cho ma tự thức để quy chơn hồi chánh đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Phật bất sát để bậc lỗi biết hồi tâm, bậc ác biết tích thiện, bậc nhân biết tích đức, bậc quý thần biết tích công lập đức, để vào lẽ một bất chiến tự nhiên thành chánh quả Đạo Lớn của Như Lai.

Nước Trời là nơi dung chứa các bậc Thần Thánh Tiên Phật và hàng chí nhân, phải biết bất chiến và bất sát, bởi Phật giác ngộ tới lẽ một người với ta không khác trí tuệ, không thiếu

thiện nhân tâm đồng một giống linh cảm Bồ Đề từ Trời nhập thể.

Còn người thấy khác là tại họ còn nửa giác nửa mê, nửa tôn nghiêm và nửa phiến não, nửa trí tuệ và một nửa phàm ô, bằng họ đạt được lẽ một tròn đầy thì ta và người không khác giống nhau, người và ta không hai trong lẽ một của chơn lý.

Nên ta bất chiến đại tha để người và ta trở lại lẽ một của Cha ta, nên ta bất sát để đại ái hạ cái ta tới tốt cùng không ta mong người dưng ái lớn, để trở lại lẽ một đoàn tụ của Cha ta là hiển ái để đạo ta thành. Để Quốc Gia ta dân giàu quốc mạnh thoát nạn nghèo khổ ngu dân.

Lẽ một ấy là đại gia Cha cùng con trong đại từ ái trường sinh, nên đặt ta bất chiến, lẽ một ấy là đại chơn lý ta và người bất chiến để đại trí thủy vào cõi đại chung, lẽ một ấy là đạo tôn nghiêm cao quý ta và người bất chiến để thị hiện Như Lai tâm, lẽ một ấy là khối đại từ bi ta và người nên bất chiến cho thiên hạ Đại Niết Bàn Tu Di lại nội tâm, lẽ một ấy là đạo của bậc

chí nhân ta và người bất chiến để chân nhân đại định.

Ta lập đạo ta để bất tranh trong trí tuệ, người lập đạo không người để bất chiến cho thiên hạ cho dân ta được hưởng cảnh thái bình phong.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Ta và người sanh chung trong một di tướng, sống chung trong một Đạo Trời, lớn khôn trong một chơn lý, ái tha trong một Tu Di, tảo nhân trong một giác ngộ, hành độ chung trong trung tim sinh lực của Như Lai.

Nên đạo ta bất chiến để thanh hóa bản năng, soi tới bốn nguyên, linh tới thiên tâm, hiếu tới pháp giới, học tới miễn bàn thì ta và người đồng một đức của Trời sanh lại chung sống trên Quả Địa Cầu.

Nên đạo ta bất chiến để trí tuệ tâm tầm ta từ đâu đến, đến để làm gì và sống để làm chi, soi

lại ta là ai, nhập thể ai lại là ta, xuất thể ta lại là ta trong lẽ một. Lẽ một tròn đầy người và ta trong lẽ một của Cha ta.

Nên bắt chiến để thiên hạ quy chơn lành đức, để Tâm Pháp quy nhất lành nhơn, để chơn linh lậu tận thông huyền giải. Lẽ một tròn đầy phạm thánh ấy không hai.

Diệu Âm Phật con ơi! Nên bắt chiến để khỏi lỗi kiếp hành nhơn, để khỏi bước chân vào địa sát, để khỏi làm kẻ đại bất nhân, để khỏi phạm Đức Háo Sanh trước Thượng Đế, bắt chiến đạo người thành di chánh lại đạo của bậc hiền nhân.

Người biết lập đạo không ta là đạo bất chiến, chỉ có bất chiến thì Như Lai tâm đức viên dung, ta mang khối trí tuệ Huyền Khung nên phải có lòng bất chiến. Người muốn đạo viên thành bất chiến và bất sát để toàn chơn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Sanh tử chương quả nghiệp của luân hồi, danh vị chương nhân quả của thiện ác. Nên bậc về tận đầu nguồn thường lập đạo lớn không ta.

Không ta để không còn mơ hồ vào trong ngã tưởng của chiến tranh giành giết, không ta để không tranh trong đề hồ hải của công danh lợi bá tranh quyền, không ta để không cột mình trong các thuyết nhân quả giả độc tôn, không ta để không buộc mình vào Máy Hạo trầm luân trong sáu cửa luân hồi.

Nhờ đề đạo không ta nên không để thân thù làm rối tư khiến của nhà Đạo, không để thiện ác làm loạn tư duy của nhà Phật, không để nhân quả làm mê lý trí của bậc hành như giúp cho dân ta giàu Quốc Gia ta mạnh về trí tuệ.

Nhờ đạo không ta nên không để tà chánh mù quáng làm loạn lương tri, nên không để quý thân làm mê tín tâm lý. Vì phù phép tà tinh làm loạn tinh thần, nên không để chính trị làm yếu thần tâm của thiền sư tu đạo học Phật.

Nhờ đề đạo không ta, ta đứng ra ngoài các giới lưỡng tranh lưỡng chấp, ta đứng ra ngoài

các giới lương nhân lương chánh, ta đứng ra ngoài các giới lương lập binh quyền lương giáo phân tranh để cho đạo không ta thành Phật.

Nên ta bắt chiến để học Đức Háo Sanh của Thượng Đế, nên ta bắt sát để học lòng đại từ bi bác ái của Phật Tổ Như Lai, nên ta bắt tranh để học đạo thái bình của Phật Di Lạc.

Đời người trong một lát chỉ có bắt sát mới là bậc đại nhân, thân người trong một kiếp chỉ có bắt chiến mới là hạng tu chí nhân, ma Phật trong một sự mê giác chỉ có bắt tranh mới viên mãn. Tam Thể Đạo ta thành, người bắt chiến mới đạt được Đạo Lớn không ta để thành đạo giới Đạo Hư Vô.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc đạo muốn sạch chơn nguyên liễu nhân để vô tướng, liễu ngộ không để trong vô tướng, liễu giác tới không lòng mới chứng đạo quờn

không tức là quờn lại cái tâm không tranh chấp của mình để chứng đạo không ta.

Đạt Đạo Lớn để mình không; cho trống pháp tướng, cho thanh bạch tượng, cho sạch lòng phàm, cho tánh quờn không thông chơn giải, Đạo Lớn Vô Hình là bậc Phật bậc đạo chứng đạo lớn không ta.

Đạt đức lớn phải để không mình cho dung chánh lớn khai sinh, cho dung chứa lớn an lạc, cho sinh khí lớn khoan thai, cho khoan chánh lớn đạt đạo, trong thiên lý tự nhiên thì đạo không ta mới được viên thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Đạt nhân lớn phải để không người trong nhơn chánh cho diệt nhân quả cháy khô, chấp có bàn không luân thường uẩn bóng, xả hết cái thứ nhân quả tạm của Tam Thừa của đời người để cái trở về không tướng, cái thể thái không người

và không mình tận giải để quy chơn. Bởi vì ta từ cõi không phiền não giáng thế, nay ta lìa phiền não thì phải chọn cái Đạo Lớn đó không ta để ta thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Người chấp có nên giận lên sanh ra địa chiến; phải sát phải sát, còn ta là người tu Hư Vô để bất chiến, đạo lớn bất chiến bất chiến để viên thành.

Trước đây một thế kỷ ta vô hình trong thế sự và sau ta một thế kỷ lịch sử ấy sẽ ra sao. Nên khi ta sanh ra phải không ta cho ta bất chiến, sống làm con người đại diện cao đức thuần nhân.

Chiến để sát nhân tà đạo ta bất chiến để tròn nhân và tròn nghĩa, chiến để tàn sát và tiêu hết nhân quyền tà ta vô tranh bất chiến lớn để Đạo Lớn chi dân hòa thuận.

Cái đại nghĩa của bậc tu thân thì lòng của chân nhân tu đạo phải bất chiến, muốn luân thường đạo lý được minh tri thì con đường trường sanh lớn bất chiến. Người tu đạo phải dự thi cái đạo không chiến và đạo lớn không tranh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô Di Lạc Vương Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.

- *Hết Quyển. XXXIX* -

Quyển. XL
Bộ Di Lạc Phụ Nữ Tâm Kinh
Lời Nói Đầu

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị: Các vị Phụ Nữ trước khi nghe kinh nên ăn chay tịnh, mặc đồ trắng ngà, trắng xám cho phù hợp theo dòng điển kinh của Bạch Vân Kỳ chiếu xuống thanh nhẹ và trinh sáng tâm hồn.

Kinh Vô Tự của Thầy Vô Danh Thị chuyển luân từ Tâm Kinh của Lô Âm Tự và ở Hàn Lâm Viện Học của Trời Ngọc Hoàng Thượng Đế. Nó là chất xám của Thần Tiên Thánh Phật gom lại đưa xuống trần gian, giúp cho Thần mạnh về trí tuệ, giúp cho Chư Thánh mạnh về tiềm năng, giúp cho Chư Vị Bồ Tát Tiên mạnh về huyền năng thượng võ, giúp cho Chư Vị Thánh Phật, Tỳ Kheo Phật, A La Hán Phật và Bồ Tát Phật thành chánh quả trên quả Tinh Cầu. Cho những Vị Phụ Nữ tu đấng Phật kỳ ba, là nhờ mười hai bộ Tâm Kinh của Phụ Nữ do Phật Di Lạc truyền xuống.

Nên hàng Phụ Nữ hãy tịnh tâm nghe đây, để trí tuệ ta mạnh như Thần, sáng như Thánh và

lòng ta được sướng như Tiên và tu trở về một Vị Thánh Phật hiền như Phật. Nó giúp mình thâu lại chất xám của Thần Tiên ở trên mình, để trở thành Tâm Kinh của Đức Phật trong tâm hồn của các hàng Phụ Nữ đấng Phật đấng Đạo trong Kỷ Nguyên Di Lạc kỳ ba. Cái cao quý trong lòng người Phụ Nữ là sự trinh sáng, một tấm lòng nhân có độ lượng biết bố thí và hiến yêu, có một cái đức mỹ ái hoà nhu, như tu thân để thành hàng Phụ Nữ trí tuệ.

Nhà có đạo phò chồng làm định gia phong, nước có đạo thờ chồng trung hiếu tiết độ, giữa xã hội biết có tâm nhìn để trở thành một vị Quan Âm thứ nhì cứu thế.

Lòng bác dưng chén cơm linh cảm đến kẻ thiếu đói, dưng sự bình tâm cho những kẻ thiếu suy tư, hái hoa lòng dưng cho hàng tu đạo để chi ái.

Lòng người Phụ Nữ có vị tha tình hận của mình để cho nước được tài thần phù trợ quốc gia, cho gia được thiên sư, cho con mình thành bậc học sĩ là nhờ đức vị tha của bà Mẹ, như bà Mẹ Trời thứ nhì ban khí xuân vào tâm hồn cho

những đứa con yêu nước lớn mạnh, dòng sữa lành của bà Mẹ Việt Nam, bà vợ Việt Nam và bà chị Việt Nam và những người Phụ Nữ Việt Nam nuôi sống trái tim trí tuệ của quốc dân Việt Nam đang nằm trên lãnh vực yêu dân ái quốc.

Có tình yêu nào trinh sáng và cao quý hơn tình Tâm Kinh của lòng Mẹ đã yêu nước thương con, ở trong tâm hồn của những người Phụ Nữ Việt Nam đã từng tu thân và thiên định vì ái quốc.

Học Phật hiến yêu vì yêu dân, tha thù để đắc thành chánh quả vì đạo lớn mà họ muốn làm tròn. Như nhìn một danh tướng phải thắng vạn quân, một chơn tu phải có lòng tha vạn thù để mình thành Phật.

Vì vậy đạo tha thù của Phụ Nữ là một công đức Đại Thừa, để sự vị tha của vạn thù trong lòng người Phụ Nữ để trở thành Nữ Bồ Tát của nước Việt Nam, mới thành chánh quả trong Kỳ Nguyên Di Lạc hiến yêu, lập Tâm Kinh cho hàng Phụ Nữ ái quốc chi dân tu hành đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

**Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô Di Lạc Vương Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.**

**Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.

Phụ Nữ Tâm Kinh

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên định có Đức Háo Sanh thì vô tranh, còn bậc tu chơn phải bất chiến cho đạo ta và đạo không ta chơn thiện đạt lành.

Tân Pháp Tân Kinh để minh trí, nhân để trí tri. Chỉ có bất chiến mới thật thi trong chánh quả.

Đa văn đề cao phong hóa, bất chiến đề giải
đọa giải thoát cho những hàng tu đạo đi đến
chân nhân. Văn minh đề cao vương chánh, bất
chiến là con đường cứu cánh đề lập lại Đại
Hoàng Kim.

Hàng chơn tu phải cao nhân cách, bất chiến
đề giải thoát khổ ách sự trầm luân đời này sang
đời nọ mới có sự thanh tịnh thái bình “bậc nhơn
chánh hành nhân.”

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Tâm không muốn đeo nhân quả làm mê trí,
tánh không muốn mang nghiệp lực làm mê tâm,
lòng không muốn đeo phiền não để che sự giác
ngộ của trí tuệ. Vì lòng muốn giải thoát chính
mình, nên bất chiến đề chơn lý mình thông
trong cái đạo lớn không ta.

Bậc nhơn chánh hành nhơn sống biết an đề
tu chính tâm điền, trí biết yên đề phúc tu không

cản trí, lòng biết thanh tịnh để trong sạch lương tri. Nên phải thực thi cái đạo bất chiến cho tâm trong an trí ngoài tịnh đạo của mình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc nhơn chánh hành nhơn họ thông cảm nỗi đau của thiên hạ là sự đau của tim mình, đau đến tâm tình sự thành công của dân quốc, vui tới gia trung hiếu thuận của mình, tâm đức của bậc trị quốc an bang là cảm thông được nỗi lòng của thiên hạ là mình và tim mình đang trong thiên hạ. Vì tôn trọng đại diện nhân quyền lớn nên bất chiến, học đức lớn của Trời thuần mỹ, Thiên Tiên Thiên Phật có Đức Háo Sanh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Còn bậc hành nhơn để tu đạo; lời chiến không ban ra để chí nhân trong lời nói, trí tranh danh nghĩa nên thu về, không để thiện tri thức phát trí độ của người mê tâm làm lạc vào chiến địa, còn bậc vì nhân sanh tu hóa nên bất chiến để bảo tồn đức năng cao quý của thiên hạ không ma. Thiên chức trong lòng người bất chiến để an nhi, tức là người không chiến là trong trái tim đó vốn thật không ma.

Bậc hành nhơn để tu đạo: Lời nghĩa cho văn minh không thí nhân vô nghĩa, lời lễ cho tôn kính không dùng đòi trụ mê tín làm ám muội vô minh, lý giải để minh triết không sàm thuyết lậu tư vinh, chỉ có theo mình rồi bạo chiến làm như vậy là người bất thiện tâm ấy có ma.

Nên ngay chính hành nhơn để cho lòng nhơn bất chiến, nên ngay chính tâm kinh lớn để thiên hạ thái bình. Được thái bình, được bất chiến là người hành đạo không ma.

Bậc hành nhơn sanh ra để thiện di minh thiện, hành nhơn là lòng nhơn đại chánh, không

đi con đường thiện di bất minh của nhơn sanh vào chiến tận tranh làm loạn Quả Địa Cầu.

Trời có minh ái gồm thấu, còn đạo người tu phải cái đạo không ma là bất chiến. Chỉ có bất chiến mới là đạo lớn không ta để cho thiên hạ được hưởng thề. Trời cứu cánh lớn thì bậc hành nhơn trung chi lý, nước là một nhà chung bất chiến để cao minh.

Bậc tu đạo phải rửa tay không nhuộm máu, bàn tay của bậc đại giáo phải thật đạo không ô. Bậc tu đạo phải rửa tâm mình cho bất chiến để không ma. Bậc thượng đức thay Trời không để lệch thiên chức của Thượng Đế háo sanh, không để ma tranh làm cho lòng ta loạn chiến. Ấy mới gọi là người hành đạo lớn vô tư.

Diệu Âm Phật con ơi! Bậc tu đạo phải khoan chánh không có kẻ thù, nên bất chiến cho bậc đại linh nhân thành chánh quả, tha cho người thì người cũng tha ta. Vì vậy mà ta phải ra luật đạo tha cho người trước rồi người tha.

Bậc tu đạo phải ân xá để cho thiện giác lại chu kỳ, cho kẻ trí minh tâm, người nhân minh di

thiện, bất chiến để thái bình cho thiên hạ xây dựng Đại Hoàng Kim.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Chiến để bạo tàn hay đi vào tàn bạo, người hành nhân đi sai di huấn của Thượng Đế và Phật Tổ tu Đạo Háo Sanh. Chiến để đại bạo ác người đi vào ác lai ác báo, người hành đạo đã mở con đường sát giới để đi vào địa ngục giới còn lòng nhân gì, trong chiến để đàn áp người hành nhân chánh để đi lệch công tâm của Thượng Đế trên Quả Địa Cầu.

Nên bậc thượng ngộ không chiến để trí linh thông thả, không chiến để chơn chánh sống đại hòa, không chiến là được đạo đại dung tha, không chiến để văn minh hóa trí tuệ, không chiến mới có Địa Đàng thành Đất Hoàng Kim.

Không chiến mới giải thoát lớn cho người và mình siêu Tam Giới, không chiến để cao

minh tình người và tình Đức Phật và của Trời đi tới Đại Háo Sanh.

Không chiến để nhân quả giải thoát nhân quả cũ mới thiện di minh đạo cho, không chiến để nhân loại giải bỏ hận thù, tạo lại sanh khí sống chung trên thế giới nhà Phật nhà Đạo thái bình.

Diệu Âm Phật con ơi!

Đạo Trời không chiến nên Phật Tiên bất sát. Đó là cái tu lớn nhất.

Đạo Trời không tranh nên bậc nhơn chính chi nhân. Đó là cái đạo ái quốc lớn nhất.

Đạo Trời không sát nên bậc thể thiên chí thiện. Đó là lòng từ bi của các vị Bồ Tát, Thánh Nhân lớn nhất.

Còn bất chiến là đại diện Trời sanh hóa lại lòng nhân, để cho thiên hạ và mình đắc đạo chân nhân.

Diệu Âm Phật con ơi! Bậc hành nhơn chánh không tranh nhơn nghĩa để nhơn nghĩa biết tự chính lại tâm mình, không tranh pháp độ để giải thoát lớn biết tự mình tâm kiến tánh, không tranh trong xiển dương để trí tuệ lớn biết tự ngộ

tự giác, không tranh trong pháp thí để chí sĩ lớn biết quy chơn, biết hành thiện biết về gốc Bồ Đề.

Nên Phật chỉ nguyệt miễn bàn là bất chiến trong giáo độ, ai được ánh Trăng trong lòng giác ngộ, thì phải biết đạo lớn Hư Vô là đạo lớn không ta mới được Trăng tròn.

Còn Chúa giang tay trên cây Thập Tự là Ngài nói ta từ bi bất chiến, tha kẻ thù để bậc nhân lớn hành khoan chánh lớn, đại tha cho kẻ thiên hạ an vui tức là vì Chúa mà tha cho người là đi vào cái đạo không chiến. Đạo vị tha không thù mới là đạo của Chúa của Trời xây dựng ngàn thu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Phật giác ngộ tới cảnh không lời nhìn hoa thì để cười không nói tại sao vậy? Ngài để người đại giác trở hoa lòng như chánh hóa

trong đại giáo hành y tức là đại từ bi thì bất chiến. Còn đại ngộ thì mỉm cười để chứng cái đạo lớn không ta.

Chúa nuốt ngược sự đón đau trên Cây Thánh Giá vào trong lòng, hằng năm lần kính xin Thượng Đế, xin Cha tha kẻ thù để đạo con thi chánh giác hành như. Từ đây con tu thiên định trong đời mới để Phật và Đạo thành một cơ hội bất chiến để toàn chơn.

Trời rơi lệ nhìn con; một đứa con có lòng Háo Sanh con có thể thay Thượng Đế, còn Phật Tổ chiêm ngưỡng đại đệ tử của mình là bậc đại từ bi khoan chánh hành như, Chúa và Phật trong niềm tin đại cao quý là con có lòng đại ái.

Phật ban chánh kính để thanh tịnh lòng như chánh. Chúa hiến thân mình mở đường cứu cánh đại tha, tha kẻ thù bất chiến để cái Đạo Lớn không ta, để Quốc Gia ta thành.

Diệu Âm Phật con ơi! Có phải hai vị Phật bất chiến cho thiên nhân chi bốn thiện, khoan chánh lớn để trường sanh trí độ của bậc Đại Tu Di. Còn ta năm lần về Bạch Ngọc Kinh xin Trời tha nhân loại, vì đại ân xá cho thiên hạ nên năm

hai ngàn (2.000) không tan rã Quả Địa Cầu. Ấy cũng vì khoan chánh lớn của ta xin lập thái bình trong tịnh độ Kỳ Ba, dạy Tân Pháp Tân Kinh cho thiên hạ giác ngộ bất chiến.

Bậc Đại Tu Di bất chiến để trường sanh hóa đạo đức, bất chiến để khoan chánh lớn dung tha, bất chiến để kẻ sai quấy quy y người chơn tịnh độ, bất chiến tự nhiên thành Niết Bàn hậu thế giới, Trời mới ban cho cái đạo tu dân giàu nước mạnh nhân loại đi đến trường sanh.

Bậc có tâm đức không chiến thì mới thật tu có thật đức, bậc có nhân chánh không chiến thì người chánh nhân cầm nắm sơn hà biết tự hóa lòng ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Chiến để tàn bạo người hành nhơn đi sai di huấn của Thượng Đế háo sanh, bậc có lòng

nhân không chiến thật chí nhân, bậc có chính nghĩa không chiến thật tròn nghĩa vụ.

Bậc nhân bất chiến,

Bậc chiến bất nhân.

Đạo nhân bất sát,

Đạo sát bất nhân.

Đã bất nhân còn đạo gì mà tương đương trong Trời đất, để cho thiên hạ thần chiến thánh chiến làm loạn chu kỳ.

Tất cả bậc hành nhơn chánh nhìn vào trong tâm trung hậu của mình, để bàn lại sự nhơn hậu nó là bất chiến.

Tất cả bậc thiên định chánh nhân nhìn vào trong sự trí tuệ giác ngộ của mình hỏi nó đi, nó cũng trả lời là bất chiến.

Tất cả bậc thiện tri thức nhìn vào trong khoan chánh tâm dâng lên Thượng Đế và Quân Tiên Hội, họ cũng trả lời nhân loại nên bất chiến.

Diệu Âm Phật con ơi! Nên bậc đạt Kim Thân lòng trong không chiến, bậc đắc ngươn thần tâm trong không chiến, bậc đắc y nhân trí

tuệ trong không chiến. Chỉ có lòng nhân bất chiến mới đại diện tinh thần của thế giới Đại Hoàng Kim mà Trời cho tương lai chúng ta lập nước Trời để hóa sanh trong Địa Đàng Hạ Giới.

Bậc nhân không chiến đại diện y đức của Thượng Đế, hành như không chiến đại diện lòng chí nhân của Thượng Đế, nhân trị không chiến đại diện Đức Háo Sanh của Thượng Đế, Quốc Gia mình không chiến có Thượng Đế trong lòng người. Vậy sự nước Trời thành lập để Háo Sanh, để giúp dân giàu mạnh, giúp Quốc Gia thanh tịnh thái bình.

Cho nên bậc thiên định phải đi vào định giới không chiến, cho muôn ngàn sinh lộ Tân Dân Minh, cho muôn ngàn chúng sinh thành chánh giác, cho thế kỷ Tân Dân Minh Đức đại văn minh, cho lòng chí nhân trong thiên hạ quy chơn chánh ngộ, cho học sĩ yêu chính nhân, ái chính quốc tự giác ngộ đem đạo không chiến để xây dựng hoàng kim.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Đất không chiến là Địa Đàng đất Phật, nước không chiến là Đại Quốc Hoàng Kim, gia không chiến là đại thái bình chi quý, quân không chiến là quân chủ đạo chi dân, nhà không chiến là kinh bang đại kiến trúc, dân không chiến là Tân Dân Minh Đức hành nhơn, thần không chiến là Quân Tiên Xương Nghĩa, quốc không chiến là đại sách lược thái bình.

Phật sanh Thiên Tử xuất, bất chiến tự nhiên thành; bất chiến là đạo chánh để hành nhơn, nhơn chánh để hành nghĩa, lòng chí nhân của bậc trọng lễ làm tròn nghĩa vụ và công lý. Còn người hành nhơn là bất chiến để cao nhơn.

Bất chiến là trí tuệ lớn của bậc kinh bang tế thế, của bậc kinh thương tế độ của bậc kinh lập bình chuẩn cho dân, để dân quốc đồng giàu sang phú quý.

Bất chiến để mạnh lòng nhân, chi dân để dung chánh nghĩa vụ trong chí nghĩa, để khoan chánh lớn trong Đại Đạo quy chơn, để quốc độ

lớn đại ái tha đưa dân vào chu kỳ Tân Dân Minh Đức cao học.

Bất chiến để giải thoát lòng vị kỷ của kẻ giáo mê đồ, để thoát nhân chi thường tình của kẻ sĩ chưa trong sạch trí tuệ, để giải thoát nạn ngu dân đòi trụy trong chánh trị thiện ác bá quyền, để khôi phục lòng chí nhân của Thượng Đế và Chư Phật trong tâm của những người thiên hạ tu đạo thiên định, trở về đạo lớn để chí nhân, trở về đức lớn để háo sanh, trở về nhân lớn để Tân Dân Minh Đức.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Đời này người nợ ta, đời trước ta nợ người, vậy các đời trước nữa cả ngàn đời ai là người nợ ai đó vậy. Đời này người thù ta, đời trước ta thù người, vậy đời trước nữa cả ngàn đời nữa ai là kẻ thù của ai đó vậy. Các con hãy nhìn thấy và tự hỏi lại cái sự chánh đạo của lòng mình.

Diệu Âm Phật con ơi! Đời này người là Cha ta, đời trước ta là Cha người, vậy trước đó ai là Cha của ngàn năm của ai vậy. Đời này ta ai oán người đời trước người ai oán ta, vậy bao nhiêu ngàn đời trước nữa ai oán ai vậy mà hôm nay hiện diện ta lại ở trong thế giới luân hồi.

Diệu Âm Phật con ơi! Cho nên bậc hành nhơn để giải nhơn quả bằng cách khoan chánh, giải thoát thật bằng sự không chiến, không giết người thì nhân quả chẳng có theo con. Vì vậy Thầy kêu tha để giải đi nhân quả để không còn thế giới cùng chiến tận tranh, để dứt hận thù. Con có dứt hận thù trong lòng người nhân thì mới là cảnh Tiên cảnh Phật trên mặt đất, còn hận thù là ma quỷ nhớ nghe con.

Diệu Âm Phật con ơi! Gặp kẻ thù dung tha không chấp ta đúng người sai, tỉnh rồi quên nó đi không nói lại, gặp người yếu bao dung để người tự dụng, gặp bằng hữu giao tình tự đức không chiến để thặng hoa, gặp nghịch cảnh bền lòng để vượt qua muôn ngàn thử thách, gặp ruộng bỏ để thử thách mình không buông bỏ để tự tha mình. Còn gặp kẻ bất nhân không kết để

thanh nhân quả, có thanh nhân quả thì lòng bất chiến mới đại thành.

Muôn sự trung dung để tâm không đọa, hành độ khoan chánh để nhân không lệch, tình loạn ngay chính không để tổn nhân. Có được như vậy cũng là người biết sử dụng cái tâm bất chiến.

Diệu Âm Phật con ơi! Bạc thiên định hành nhưn có bất chiến trí đại lực mới mở ra, tánh đại dũng mới kiên cố, lòng đại trung nghĩa mới vững định. Chỉ có đi vào bên trong của đạo hành nhưn thì tâm lực con tự huệ để con thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Thiên để nhưn chánh với lương tri minh di thiện, định để định nghĩa trong những cánh cửa giải thoát hiếu thuận với âm dương.

Bậc thiên định là luyện rèn đức kiên nhẫn giữa thời gian, luyện tánh tinh tấn trong công nhật, luyện trí mực thước trong đối nhân xử thế.

Biết cải cách chính nhân mình, biết tu bổ chính thân mình, biết giải thoát chính thân mình, biết trí tuệ chơn thức lại mình, biết lục độ thành nhơn của Đức Phật trong mình để nhơn chánh trong đời sống có trí tuệ. Còn sự bất chiến là con đường đạo từ bi lớn để thăng hoa.

Nhà Đạo nói từ bi là đại lực, Đức Phật nói từ bi là sức mạnh của không tranh; bất chiến là đường giải thoát nhân và quả, là lòng chí nhơn giải thoát nạn của đao binh, là tâm chí thiện siêu hóa những vong nhơn và tử sĩ trong chiến địa. Chỉ có bất chiến là Niết Bàn để giải thoát chơn Tiên chơn Phật để đắc Đạo Như Lai.

Diệu Âm Phật con ơi! Bất chiến để thanh tu hóa Tân Dân, ân xá lớn trong Trời người và ma quỷ, kinh bang lớn trong thế kỷ thái bình, tu chánh lớn trong Địa Đàng Phật Quốc. Nên để hai chữ bất chiến cho đạo nước ta thành.

Diệu Âm Phật con ơi! Đời người sống chung trong một y đức, Trời và người sống

chung trong một tâm thức. Bậc thức tâm bất chiến để y đức Thánh Nhân.

Nước có y đức không để thiếu nhân quyền, quân có y đức không để thiếu tài nhân. Bậc quân tử có y đức không để thiếu lòng chí nhân của mình hành đạo không ta và bất chiến.

Không cưỡng ép người để y đức lành hơn, không cưỡng ép giáo người để y nhân tự do xử lễ, không buộc người theo để người thức y hơn tự độ theo về.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc y hơn chữa bóng tối theo mình, sửa lòng nhân còn tối khi ta tu đạo, dọn sạch bóng tối của ngàn năm để tròn đầy trí tuệ, được trí tuệ rồi mới thật sự đuổi được vô minh.

Không để bóng tối che tâm thì tâm mới thức ngộ, không để mê tín làm bóng tối che tâm thì lương tâm mới thức lương tri, không để sự bóng

tối của phiền não sơ thức che đại tri thức, không để bóng tối nhân quả của đời trước làm tối thần tâm của đời nay.

Kẻ sĩ mê lầm đáng sợ, không sợ bằng kẻ sĩ nửa giác nửa mê và nửa chánh nửa tà chưa giác ngộ thật ở lòng ta.

Chánh trị mê lầm đáng sợ không đáng sợ bằng người hành chánh đạo nửa giác nửa mê không chịu bắt chiến thật để chứng đạo Bồ Đề.

Kẻ thù đi trong mê lầm đáng sợ không bằng sợ sự giác ngộ của mình chưa minh tri được chính mình tha thù bất chiến để Đại Hoàng Gia.

Bậc hành nhơn đáng sợ nhất không thắng mình, bậc chí nhơn đáng sợ nhất khi trí tuệ mình sáng lên không trị sạch bóng tối ở bên dưới. Bóng tối ở bên dưới che mình thành mây ngũ sắc vô minh.

Bậc nhơn trị không đáng sợ khi trí tuệ sáng xuống, mình phải tự trị bóng tối của bên trên. Như ta ra lệnh cho người làm thì phải kiểm soát người ấy làm đúng hay sai rồi mới tung hô trong thiên hạ. Còn bằng kẻ dưới mình không sáng suốt chính người ấy làm chết đạo ta.

Diệu Âm Phật con ơi! Thắng người là việc thường nhân, thắng lòng bạo ngược của mình mới là hàng quân tử, thắng thiên hạ là việc của đại chúng, thắng thiện ác ngã tưởng trong lòng mình mới là thắng quân tử để cho trí độ trường sinh.

Thắng sự ngu muội mới là thường nhân, thắng sự mới giác ngộ của trí tuệ mới là quân tử, bất chiến tha người mới gọi là đạo của chân nhân.

Diệu Âm Phật con ơi! Bạc mới giác ngộ không chánh linh sẽ lệch thiên giác, không chính nhân sẽ lệch công tâm, không chính văn sẽ lệch kinh tạng, sửa văn chương của nhà Phật nhà Đạo sẽ lệch đạo đức của thiên hà làm loạn trị của bậc nhân, làm loạn thị phi của bậc lễ, làm loạn thị giải của bậc hiền, làm loạn bình đẳng của bậc giáo, làm loạn nhân quyền của bậc quân cơ chính sự. Vậy hỏi mình ở trong công đức thật không lập được công đức lại làm mất đi sự tạo đức của mình thành Phật ở tương lai.

Vì vậy bất chiến để kiểm soát lại tiềm năng của chính mình, nên bất sát để kiểm soát lại đạo

đức thiện ác thật giả của chính mình, nên bắt tranh để kiểm soát lại sự hành như chính trị của chính mình. Như được vậy mới trung dung thượng trí của người nhân.

Công cao không lộng danh làm loạn lòng nhân, thành quả cao không lộng giả làm loạn trí tuệ, nhân phẩm cao không lộng quyền làm loạn chánh đạo. Cái đạo minh trị của người trên.

Diệu Âm Phật con ơi! Tiên bắt chiến hậu giữ thái bình, Tiên bắt tranh hậu ban sự giác ngộ, Tiên bắt sát hậu đãi ái khoan dung.

Thắng kẻ trí hành như không bằng thắng mình để cho các bậc chơn như hành đại trí. Thắng kẻ huệ tu đạo để hành như không bằng thắng mình trong muôn sự thanh tịnh, cho Thiên Đạo và thiên hạ tu đạo đắc đạo để thanh bình.

Thắng kẻ đức như hành như lễ nghĩa không bằng thắng mình giữa minh đường lễ Trời Phật cho thiên hạ quang minh và đạo nước được thái bình, thắng kẻ sĩ di nhân tu đạo dạy nhân tu đạo đức không bằng thắng thiện ác của tâm mình cho thiên hạ được chơn đạo thái bình phong.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc được đức trọng là nhờ trọng đức của người trên, bậc được đức trọng phụ là nhờ lập đức nhân chánh từ trong lòng thiên hạ mới làm được từ phụ của Quốc Gia chánh đảng. Nên được làm người trọng phụ để phù trợ Thiên Tử cầm nắm quyền binh.

Nên bậc có lòng chí nhân tự học sự minh trị lại chính mình, bậc chí nghĩa tự tấn cử chí sĩ cao minh vì đạo nước trước đạo mình. Vì sự hưng vinh của trăm họ mà nghiêng mình tự khoan chính, chánh đạo đứng phù chánh đảng chánh giác ở đằng sau.

Nên bậc giác ngộ dâng tâm đức Háo Sanh của Trời Phật trước muôn người để bắt sát cao minh, dâng lòng đại từ bi trước Phật Quốc, dâng sự bất chiến để đại giác toàn chơn để bậc Nhân Tiên tu thành chánh quả ra cộng sự Tổ Quốc.

Công đức tu muôn kiếp dựng bất chiến thành đại công quả để được đại trí của người trên, công chúng tu ngàn kiếp dựng bất chiến để thành lễ để đạt đại vị tha của người trên, công tâm tu ngàn kiếp không chiến để chúng quả vị Bồ Đề là thể hiện lòng nhân ái, hiến ái với Quốc Gia của người trên.

Không mình để thiện ác không theo buộc tâm, không người để nhân quả tự giải thoát trí hải, không chấp chúng sanh tâm, không chiến để đạo nước ta thành.

Thật đạo thì chay tâm, tâm chay thì bất chiến, thật đức thì trí chay, chay trí thì bất tranh, thật nhân thì lòng chay lòng chay thì không chiến. Bạc tu chánh đủ chay lòng định huệ nó phát tự lâu thông.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Đứng trước ba cánh cửa sanh tử và giải thoát người đạo bất chiến, chọn cửa giải thoát để giúp dân mình giải thoát nạn ngu dân.

Đứng trước ba cánh cửa chi linh, chi dân và chi thị giác; người đạt đạo thái bình chọn bất chiến để đạo chi dân là dân giàu quốc mạnh thái bình ca.

Đứng trước ba cánh cửa lương tri, lương năng và lương tâm; người đạt đạo thanh tịnh chọn cánh cửa không chiến của lương tâm để đạo thanh tịnh toàn chơn cho thiên hạ, giải nghiệp lực của thiên hạ bất chiến mới đưa vào đại thái bình.

Đứng trước ba cái tâm, tâm lý, tâm linh và tâm trung hậu; bậc hành như khoan chánh nhận cái tâm trung hậu để thiên hạ Đại Hoàng Kim. Vì cái tâm trung hậu là người thiết tha phát sinh trí tuệ để hành đạo, tức là cái đạo dứt xảo trá.

Chỉ có trung thực với chính mình là đạt đạo, trung thực với lương tâm là phát huệ, trung thực lại đạo chi dân giàu mạnh là đạt tịnh, trung thực với sự giải thoát mới có sinh đạo trường sinh của trí tuệ.

Diệu Âm Phật con ơi! Còn bất chiến là cái gốc lớn của đạo vô tranh, bất chiến là hạnh phúc lớn của đạo giải thoát, bất chiến là thuyền không đáy lớn cứu độ chơn linh, bất chiến là cái đức viên mãn pháp của nhà Phật nhà Đạo, bất chiến là cái đức hành nhơn lớn của pháp Trời, bất chiến là cái Đức Háo Sanh lớn trong đạo trị quốc, bất chiến là cái đức miễn bàn lớn trong các bậc phát huệ để hành đạo chi dân.

Được đạo bất chiến Thiên Đạo chí háo, Địa Đạo bất chiến chí quyền nhân đạo chí linh, thanh tịnh đạo thái bình thanh trị thì đạo bất chiến mới được viên thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Còn cái đạo không ta đứng ngoài thị phi ngã tướng, không chấp tình lý để giải thoát thị phi, không chấp công quả để giải thoát nhân quả, không chấp chánh tà để giải thoát thiện ác của

tâm ma. Vì vậy những bậc chân nhân thiền định luyện không mình trong danh tướng để danh tướng không trói buộc ta.

Trong các quyền binh không để thiếu lực tối nhân, trong cao sáng không để tâm thật bất chính. Đó là cái đạo không mình, trong có địa vị mà lại không ta mới giúp đạo ta thành.

Còn đạo không người không vì đúng sai của người mà thôi chí của ta, không vì đúng sai của nhân sĩ mà thôi tri kiến của đạo ta, không vì đúng sai của thiện ác mà thôi chí nhân trị cao quý của đạo ta. Ấy là người hành chưa đúng đạo, còn người đúng đạo gia mượn đó để ta luyện ta thành.

Diệu Âm Phật con ơi! Bậc hành như không người để thiện ác giả không sanh, không mình để chơn chính giả không giáo, không chúng sanh là lập lẽ để thiên hạ minh thị cho thiên hạ trí tuệ. Nhờ không ta thì cái đạo gia ấy mới được thành.

Diệu Âm Phật con ơi! Bậc hành khoan chánh không người để cái bao dung đến tốt cảnh, còn không mình để cái tha tâm thông đến

tốt cùng, còn không chúng sanh tâm để cái đạo bất chiến trường sanh hóa chúng sanh cho chúng sanh lành đạo.

Bậc hành đạo không người để người tự đạo người đắc, không mình để mình tự đạo mình thông, không chúng sanh để chúng sanh tự đi tìm sự cứu cánh của họ, họ có tìm được cứu cánh thì họ mới chúng Đạo Bồ Đề.

Bậc hành pháp không người để họ tự ngộ đạo tức tâm, không mình để mình giác ngộ đạo vô tướng, không chúng sanh ta và người vào trong Thái Cực của người và ta vốn một không hai. Đến đó mới Hư Vô cái tâm ta vào trong Vô Cực, cái Vô Cực kia là cái đạo không mình mới chúng đạo lớn không ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc tu thiền định không người để liễu tướng là tâm, không mình để sanh tâm là đạo, không

chúng sanh Thân Phật Nhân khi nhập hóa vào Hư Không, ta là cảnh cảnh lại là ta, ta vô cảnh cảnh lại không ta. Nên Thân Phật Nhân đồng một thể trong Đại Khôi Linh Quang để ta chứng Đạo Bồ Đề.

Bậc nhập định không người để Niết Bàn tâm, không mình để chỉ nguyệt không thể nói, không chúng sanh liễu ngộ sự màu nhiệm lại miễn bàn Phật Đạo và ta.

Diệu Âm Phật con ơi! Nên bậc nhập định để thắng cái ta trong phi tướng, để trong sạch cái ta trong thể tướng, để thanh tịnh cái ta trong tư nghì, để thông hiểu cái ta trong đại trí, để minh triết cái ta trong đại huệ, để tịnh độ cái ta trong Thái Cực, để quờn nguyên cái ta giữa Hư Không.

Diệu Âm Phật con ơi! Để thông minh cái ta trong muôn ngàn pháp giới, để thành quả cái ta trong cái đạo thể trí, để Thánh Đức cái ta trong Đại Địa Niết Bàn, để văn minh cái ta trong muôn ngàn Chư Phật.

Diệu Âm Phật con ơi! Để hành nhơn cái ta trong các cửa nhà Trời, để bắt tử cái ta trong trường sanh hóa đại giác, để trung dung cái ta trong các ngã giáo âm dương, để tao ngộ cái ta trong muôn ngàn kiếp trước.

Diệu Âm Phật con ơi! Để tội phước cái ta trong các kiếp đọa hay siêu, để tu chính cái ta trong Như Lai đại pháp hóa, để thành chánh quả cái ta vượt khỏi nhà Trời.

Diệu Âm Phật con ơi! Để chánh giác cái ta trong Thiên Kinh Vô Tự, để chánh nhơn cái ta trong Thiên Sứ giao phải làm tròn, để chánh đấng cái ta trong Mười Phương Pháp Giới, để chánh huệ cái ta trong lòng đại thể của nhà Phật nhà Tiên.

Diệu Âm Phật con ơi! Đến đó ta là ai trong vô ảnh, người là ai trong vô tướng, chúng sinh là ai không còn trừu tượng Thần Phật trong đại thể của Hư Vô.

Vào bên trong cánh cửa của trí tuệ mới mở đạo lớn vô hình, vào bên trong cánh cửa hành nhơn chi đạo mới mở chơn Phật của ta vô tướng, vào bên trong lương tâm đại lượng mới

mở cánh cửa Đạo Lớn Vô Ảnh Quang của Như Lai chứng đắc Bồ Đề.

Diệu Âm Phật con ơi! Về Hư Không; vào trong cái không đó đạt thật, từ Hư Không vào trong cái trống đó đạt huệ, nhà Hư Không vào trong vô ảnh đó hiệp nhất. Đến đạo là mình mình và trí tuệ được trường sanh.

Diệu Âm Phật con ơi! Trường là sự thượng đức sống dài lâu, sinh là cánh cửa hóa sinh từ Hư Vô vào Diệu Hữu. Trường là đức sống thật của trí tuệ Như Lai, sinh là cánh cửa trí tuệ sinh hóa tiềm năng trong vạn hữu. Trường là con đường dài dẫn độ và dẫn đạo chúng sinh, sinh là đốn ngộ cho chúng sinh giác ngộ và giải thoát thật không chiến. Có không chiến thì mới giữ sự sinh tồn tiến hóa cao siêu.

Diệu Âm Phật con ơi! Nên bậc nhập định làm sống lại các hệ điện kinh, làm mới lại các hệ thần minh linh giác, làm thanh tịnh lại đời sống giác chơn linh, làm trong sạch lại tánh chơn linh mới ngộ, làm chánh định lại các mạch lý huyền kinh, làm yếu dần sự hỷ nộ ái ô trong

bản thể. Được như vậy thì thấy đại căn nguyên để đưa ta đi vào trong thần minh của trí tuệ.

Bậc nhập định kiểm soát mình trong các di thức, định giới mình trong các di linh, quán thông thần trong các cảnh giới, chánh tâm an mình trong mỗi thời thần để siêu hóa thần minh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Nhập nội khoa để tâm đạo ở nội tâm mở ra, nhập nội đơn để tâm đạo trong Thái Cực luyện kim, nhập nội kinh để tâm thần kinh của thần minh ta phát trí tuệ. Nhập định như vậy mới tầm ra linh minh thần giác của chính mình, để phục vị cho ngôi quân chủ thần minh trong bản thể vô hình, chính ta là chủ, chính ta xây dựng Tiểu Niết Bàn tâm.

Nhập định để vào trong sự thấy biết của Vũ Trụ Thần Quang, vào trong sự hiểu biết của bốn lai diện mục ở nội tâm, vào trong giác ngộ của

Vũ Trụ Vô Tướng và vào trong nhà lớn của Vô Cực để dùng nơi không không gian và không thời gian luyện lại nội tâm mình.

Diệu Âm Phật con ơi! Nhập định như vậy mới về lại cõi Nhất Nguyên, mới học lại đạo nhất lý, mới vào trong tột cảnh linh thiêng. Lúc đó con nhìn tận cùng Diệu Hữu, con yêu vạn thủy toàn chung, con ái vạn nhân thành đạo, con quý Vạn Pháp quy nguyên, con tìm vạn Tiên nhất đạo, con học thành Vạn Pháp Triều Tông, con phát tâm linh vạn hình ẩn bóng, con sống vạn đại trường sinh của trí tuệ. Đời sống của bậc chân nhân nhập định là đời sống phát sinh trí tuệ cao thượng của Kim Thiên Tử của Đại Đạo Bồ Đề.

Diệu Âm Phật con ơi! Nhập định để siêu hóa nhân duyên, để thánh hóa linh cảm, để chánh giáo tâm điển, để cải lão quòn đồng, để Vô Cực thị giác. Dem cái giác quan của con người hiệp nhất cùng giác quan của Đức Phật, Phật lại chính ta.

Nhập định để kết thể Linh Châu, để hằng sa bốn phương tụ hội, để thấp sáng cái ngọn Linh

Đặng, để soi tỏ trí huệ quang, để thấu tánh Phật Quang vào trong nội thức, để chánh đẳng vạn lý của tâm mình, Phật và Đạo trong con có sự tầm nguyên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Nhập định để siêu hóa nhân trong muôn ngàn duyên mà con đã hóa giải, siêu hóa duyên trong muôn ngàn thức sống mà nhân duyên con đã trợ giải, siêu hóa mọi thức sống trở lại Niết Bàn Tâm. Con vào trong cánh cửa của siêu hóa chơn linh mới nhận ra chính mình cũng có tâm linh của Đức Phật.

Nhập định để con đi vào sâu vào trong chơn thể, để đào sâu trong chơn huệ, để vào tận đầu nguồn của chơn lý phát hiện Minh Châu.

Diệu Âm Phật con ơi! Nhập định để cạo sạch tám Minh Cảnh bốn lai, trí linh cảm bốn thiện, tánh linh cảm bốn căn, để con thanh sạch

tánh giác ngộ mà con hiệp nhất cùng Đạo cùng Phật.

Nhập định để nói tiếng nói của trí tuệ không còn ngôn ngữ, nghe thấy sự thấy nghe của trí tuệ không còn sự luận bàn, hiểu biết sự hiểu biết của trí tuệ mới tròn đầy công đức của sự thấy nghe trong Tam Bảo Đại Thừa.

Diệu Âm Phật con ơi! Nhập định để siêu hóa cái thị giác làm người, để siêu hóa cái linh cảm thị cảm làm nhân loại đã qua, để siêu hóa cái thị hiếu tánh xã hội tranh tranh vị vị. Được vậy mới cạo sạch tâm mình để tâm tánh đặc nhất đạo với Hư Vô.

Diệu Âm Phật con ơi! Nhập định để tao ngộ lại cái chơn nguyên là cái nguyên thần của con đó vậy, để hồi quang lại sự giác biết và tri biết của tâm lực vô hình, để tao ngộ sự đúng sai của ngàn kiếp làm người và con đã từng làm Tiên Thánh Phật, người trong Tam Giới, sau đó con mới lập cơ hội và cơ duyên cho mình để siêu hóa tất cả của một thời gian, và nhờ cửa nhân gian của Đức Phật Di Lạc dạy đạo theo Ngài tu cho đặc đạo.

Nhập định để thấy lại cái thấy của tiềm năng của mình mở ra lại, nghe lại cái nghe của tiềm thức trong mình đang dạy ta trở lại, biết lại cái biết của lương tri trước khi ta giáng thế và đem ta về cõi uyên giác để dạy lại sự đạo lớn toàn chơn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Nhập định để nhận Minh Châu vào Cực Lạc Giới, để giải thoát pháp quang ra khỏi cực nhọc của thế gian, để hoàn nguyên lại bảy mươi hai Diệu Tướng của thời gian ta và các cõi vô vi. Được như vậy gọi là chơn chánh định.

Nhập định để ta giải thoát giới pháp của tâm lực, giải thoát giới trí để toàn năng, giải thoát tâm lực đạo của Tam Giáo, giải tới tận cùng của sự thoát thì sự giác ngộ được nhiệm màu.

Nhập định là đi vào trong bản thể vô hình để tìm sự siêu linh, để tân tạo lại để đi vào trong

giới pháp vô hình tu chính lại cái ta là ai trong hóa thân thể trí, để vào trong bộ luật Vũ Trụ Vô Hình, để kiểm soát lại những sự đúng sự sai của ta ngàn kiếp trên Minh Cảnh Đài. Trong Máy Hạo Huyền Cơ người và Trời trước khi ta thành chánh quả để không thiếu sót trí tuệ của ta làm.

Diệu Âm Phật con ơi! Nhập định để thâm về các di thức của Tu Di Sơn, để thâm về sự thanh tịnh pháp giới của Tu Di tánh mạng, để thâm về sự huyền cơ của trí tuệ của ta trong thâm kín Đạo Lớn của Bồ Đề Đức Phật cho ta.

Nhập định để đánh thức linh tánh trong mỗi con người, hành nhưn để đánh thức lòng đại bi trong mỗi Chư Phật, khoan chánh để đánh thức tha tâm thông trong mỗi sự sinh phát tiềm năng. Càng nhập định thì liễu ngộ được giai không, sự hiểu biết ngoài tri kiến của người nhân của Thần Tiên thì mới gọi là chư kiến của Đức Phật.

Diệu Âm Phật con ơi! Nhập định để mở ký ức của vạn năm đang đóng lại trong ta, mở lại tiềm lực của vạn kiếp đang ngự trị trong ta, mở lại sự minh triết của thị giác chính mình chưa giác ngộ. Đến giác ngộ sự chân thật để linh

thanh cùng đạo nhất nguyên thì các hệ thần kinh đó được phơi bày trước mắt.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Nhập định để trở lại sự sáng suốt của tinh ba, để trở vào sự sáng suốt của đại trí tuệ, để đi vào trung tâm sinh lực phát pháp độ tiềm năng chính ta là Phật. Nhập định để sáng trong một sự sống của Thái Cực, để sáng trong một sự sống của trí tuệ, để sáng trong một sự quyền năng phúc lạ của Thượng Đế Vô Cực cho ta. Có vậy mới thấy sự sáng để sống trong lẽ một là sự sống để ta đắc đạo.

Diệu Âm Phật con ơi! Nhập định vào trong mọi cảnh giới lại Thái Cực trong mọi cảm giới, vào trong sinh lực lại chiết năng cho mọi đơn vị, vào trong vạn hóa lại trụ hóa trong mọi Thái Cực để thành phẩm vô vi trên cõi Bồ Đề.

Cái đến của siêu nhiên truyền tâm lực cho ta tiếp nó, cái giáp giới của siêu nhiên truyền tâm đức cho ta tu tỉnh nó, cái thiên lý của siêu nhiên truyền tâm vô tướng để cho ta cạo sạch cái tâm trí tuệ đó thì đạo bất chiến không ta đạo ấy mới giai thành. Nên gọi Đạo Lớn Vô Hình lại linh thiêng vô tả; Trời gọi đạo là Cha sanh hóa Phật gọi đạo là Mẹ dưỡng nuôi.

Cái sinh của vô hình trong trí tuệ, cái hóa của vô tướng trong tiềm năng, cái lực vô vi trong mỗi tiềm thức, cái sanh hóa công bằng. Nên gọi Đạo Trời là đáng toàn năng, là bậc tạo thiên dựng địa sanh hóa mọi loài mọi vật từ hữu đến vô vi để dạy chúng ta có sự sống và sự tu đi chi đạo.

Đạo Trời là bậc Tạo Hóa là vị Đại Bác Học chế ra các bộ Máy Huyền Cơ Siêu Hình Vô Tướng, để kiểm soát tâm linh trong đạo lực vô vi để tri ngộ Trời trong ta vậy.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc nhân hỏi ta nhập định để làm chi, phải đi vào sự nhập định mới đạt đạo?

Ta trả lời; nhập định là đi vào trong sự sống của trí tuệ, để thanh tịnh hóa trí tuệ của chơn linh, linh cảm hóa các siêu tính nhân trong trí tuệ. Đó gọi là được trí tuệ phải thiên pháp hóa trí tuệ của mình. Đến như thuyền không đáy mới không bị sức hút của trần gian, làm chìm đắm trong cơ cố chấp của trí tuệ ta sanh.

Nhập định để tâm lý hóa của đời sống giữa hữu lẫn vô, hữu biết minh cơ thị giải, vô biết tiên hóa thần linh, hữu biết siêu giác trong các mực thước. Còn Đạo Hư Vô tháo gỡ những sự cộng nghiệp của chúng sanh cho thiên hạ phục vị thái bình.

Diệu Âm Phật con ơi! Nhập định là trở lại đời sống của Tiên Thiên Chi Đạo, khi thân con còn ở Hậu Thiên Chi Giáo, linh thần con xuất ra khỏi bản thể đi học đạo trong vô hình. Như một sự giao tiếp của thần minh cách cảm sự hiểu biết Hư Vô khi trầm khi bổng, như tâm lúc tịnh lúc

động nối liền nhau, để tâm linh con sinh hóa trí tuệ trong việc hiểu biết vô hình. Vì vậy nơi thiên nhiên thanh tịnh dễ giúp cho con tự đạo hơn ở trong thành phố ồn ào náo nhiệt loạn tưởng của người nhân.

Nhập định là đi sâu vào trong Vũ Trụ Vạn Năng, tầm vào đời sống của các giới bất tử, đời sống của sự trí tuệ giải thoát hoàn toàn sự thật, trực giác rất linh thiêng và có đủ quyền năng pháp lực để thắng các động lực của ngũ hành thu hút làm người ta đi vào cõi luân hồi.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Nhập định mới nhận định ra được những đời sống có liên quan đến đời sống của chính ta, như một sự liên kết không đứt nó như một động lực vô hình chủ trị đời sống hậu thiên. Đến đó con mới thấy đời sống này như một bài thi của một đời người, đóng một vai đạo kếp ai nổi

bật thì được đưa lên sân khấu để trở thành một nhân vật hiện hữu để bổ nhiệm cho Vô Vi Chi Đạo. Còn bằng không được thì đạo đó luân hồi.

Nhập định để mở luật đạo vô hình trong bản thể, để thống nhất thần minh trong vô tướng pháp, để giác ngộ sự trừu tượng của thấy nghe, để khiêu sáng Trí Định Huệ của thần thức, để siêu hóa sự đàn độn của tánh tình, để siêu nhân tâm làm người trong ngàn kiếp, để trở lại sự sống của Thượng Thiên, để nhận diện lại thời kỳ ban sơ của Phật của Đạo chí thiện, để chu kỳ Thái Cực trở về Hư Vô phát trí định huệ của Vô Vi.

Nhập định tìm lại sự thấy biết của linh năng, tìm lại sự hiểu biết của định giới không động quang, đi vào trực ngộ thần thông thần xuyên tâm chơn qua các Thái Cực, đi vào thể lớn Vô Cực đạt huyền linh, đi vào sự thông tri của tinh thần hóa cảm tinh thần, đi trở lại sự thấy nghe hiểu biết trong Diệu Quang và định giới.

Diệu Âm Phật con ơi! Nhập định để đi tìm siêu pháp giới của chân linh, đi tìm siêu cảnh giới của không động, đi tìm siêu thức sống của

trường sanh, đi tìm siêu kinh điển của Vô Tự, đi tìm siêu văn minh của tịnh độ Phật Quang; để tâm nhập diện cảnh không lòng, để tánh diệt độ cảnh không trí, để tình đại ngộ cảnh không tên. Mới đến chỗ cùng lý tận tánh hiển Minh Châu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Nhập định để tâm quờn nguyên bản lai trong mỗi Thái Cực, để trí huệ quờn nguyên bản lai trong mỗi thể Trời trong ta vậy. Được vậy Phật Đạo hiệp một mới tốt cảnh Hư Vô, Vô Vi Chi Khí.

Nhập định là thiên thông thiên tức mỗi thời thiên là tri ra mỗi sở học của tâm linh, tìm lại của sự triết học của vô tận và đón nhận lại sức sáng của thần linh, minh giác lại cuộc sống để lên lớp mình trong mỗi di thức. Được mở ra rồi biết sử dụng trí tuệ, như người không học mà biết rất thông thái, đó gọi là được thông thiên

học đạo. Sự học đó là sự học của tâm đạt đạo miễn bàn.

Diệu Âm Phật con ơi! Nhập định là đi vào trong thế giới của tâm linh, học được cái không ràng buộc tình tướng và không ép mình trong sắc tướng âm thanh, biết Hư Vô cái tâm nên mỗi thời định là một sự học có giá trị vô cùng để tâm sinh tâm xuất.

Nhập định là học cái học không có ở thế gian và cũng không thể nói ra được sự học, nên người được học tự cảm tính, như uống được trà Tiên thanh ngọt vô cùng và không thể nào diễn tả được sức vi diệu của nó với ai cả. Ấy mới gọi người học đạo là thâm kín ở tâm mình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Nhập định đưa tới cái tâm vào cửa hóa sanh, đưa cái linh nhân vào trong cửa đạo, đưa cái đạo thiên nhiên vào trong tâm sanh hóa của mình tự

tâm phát linh lên, lại sanh trí tuệ tự nhiên viên mãn. Nên gọi đạo tâm là lẽ một trong tâm sinh đó vậy.

Tâm liễu được trần tâm sự giác ngộ hiển ra, sự giác ngộ trong đạo thâm kín thì đạo hiển ra là sự học tu bổ của trí tuệ, để cho người nhập định biết được sở học vạn năng, từ tâm linh sinh ra tiềm năng của Trời và người như nhất động nhất tĩnh đều có màu nhiệm huyền cơ.

Lòng liễu trần an lòng mới thanh khí hóa, thanh quang trịnh sáng trong sạch, lúc đó ta mượn Trăng làm trang giấy trắng để ta viết kinh nên gọi Bạch Vân Kỳ. Bạch Tự Chơn Kinh chép xuống tinh thần Phật Quang Di Lạc để thiên hạ đắc tâm học thái bình.

Diệu Âm Phật con ơi! Tánh liễu được lãnh hội sự đắc ngộ thiên nhiên, như mây đen tan đi muôn tinh tượng khoe màu khoe sắc sự tinh ba sáng suốt của mình. Còn Trăng khuya sáng lên càng cao lại càng giao cảm, như soi lại lòng ta không còn vướng bận để ta hiệp thủy toàn chung với Đạo Bồ Đề.

Mỗi cảnh sống đều có sự chung sức nên dùng thủy đức để hòa minh, mỗi phương vị của thế giới đều có tình nên dùng đại tha để an trí, mỗi nơi đều có ngũ hành sanh và khắc nó lại sống chung nên dùng thanh quang điện lạnh để hòa nhu cái đại giác ở lòng ta. Để cho sự bảo quản trái tim của thần minh lạnh mạnh, tức cứu cánh ta và tim sanh trong thiên giác tự Bồ Đề.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc đạt đạo phải để đời sống không ta cho thiên nhiên tự diệu tự cảm, phải để lý và pháp đến cõi không mình cho trí tuệ quờn vô, phải để lý trí không trần cho trí tuệ học trong sự thông suốt, không cần sự trí tuệ mới về lại cõi thần thông thần chơn lý đạt tự nhiên.

Không để lòng hơn người bình đẳng cho trí tuệ siêu giác, không để trí thanh tịnh hơn người bình đẳng cho trí tuệ siêu quang, không để y

đức, thượng đức giữ lòng như để hóa như sanh đại ái. Đạo ta và đạo người vốn là một Khôi Đại Từ Bi.

1. Nhập định để biết mình.
2. Nhập định trí tuệ mình.
3. Nhập định giác ngộ mình.
4. Nhập định siêu hóa mình.
5. Nhập định lãnh hội đại chúng.
6. Nhập định để thông suốt Trời người.
7. Nhập định để không còn vương bận.
8. Nhập định để chánh tinh thần cho đại chúng quờn Tiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Thiên Thượng Địa Hạ nhất đạo là đường, con đường lớn nhân hoà. Nhân gian, nhân sanh nhất tâm là lý, lý trí lớn hiệp quần. Thiên

Thượng Địa Hạ nhất trí tuệ là sư Thầy trong ta vậy.

Tâm minh là đạo của trí tuệ thần thông thần nhập lý, tánh kiến là sư của nội tâm linh hóa hiển thần, đạo hiệp là lộ của đường đi Thiên Xích đến vô cùng, trí hiệp nhất là phương tiện lớn của các bậc siêu thoát, tình hiệp một là đại lực đưa bậc đạo đến cõi toàn chơn.

Cao kinh phát thức trong muôn trí thành đại lộ, cao văn phát tâm đức trọng thành đại độ, cao hiển văn đề các bậc Thần Tiên lập Địa Đàng. Chỉ Đạo của Địa Đàng mới thật giúp Thánh Phật lập lại con Đường Hoàng Đạo cho thái bình trên Quả Đất.

1. Bậc nhập định để biết mình trong vô hình; có siêu hóa được tự tâm, có siêu linh được tự tánh, trong mỗi thời thiền định có siêu giác được nội tâm.

Biết mình trong thâm lặng để cố vấn lòng nhân, biết mình trong tự tĩnh để chánh linh thần, biết mình trong tự giáo để chánh đạo linh thông, biết mình trong lòng Trời Phật chánh linh giáo mình lại trong vô hình định giáo.

Bậc nhập định để biết mình an hay động trong những thời thiền, yên hay loạn tưởng trong những thời giới pháp, thanh tịnh hay phiền não lớn cản thần tâm, vi diệu hay thần tâm chưa giải thoát thần tâm để vào Đạo Vô Thượng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Nên biết trình độ tâm linh mình đâu để khai hóa chỗ thiếu của nó, chỗ yếu thiền căn của nhân tâm, chỗ yếu chí nhân của lương tánh, chỗ yếu tri thức của thần minh. Biết trình độ mình để giác ngộ cao kinh, để thông linh chi khí, để thông dân chi đạo, để thông suốt chi nhân, để thông thần định giải. Cái chỗ thiếu trong lòng để vi diệu lại thần tâm.

Diệu Âm Phật con ơi! Biết mình để thanh hoá tự thanh, thành hoá tự nhân, cao quý hoá thanh tịnh, yêu kính lớn biết đơn giản để trở về bản tánh của trẻ thơ, để trường sanh hóa tri giác,

để thanh kim mình trong thể đại thể chí hành
nhơn.

Biết mình tu nên không giận người đang đi
trong vòng bão tố như mình, không buồn người
lái thuyền bị cạn giữa dòng mê, không chê
người đang cột mới mở trong trường tình dục
hải, không chấp người mê tín còn quán niệm Hư
Vô để họ tự giác họ về.

Biết mình để không buộc tâm sinh trí tuệ
vào tướng, không buộc tánh pháp độ vào tình,
không trói thân tâm vào thị ái, không nhuộm
thân mình trong trí thiên cận của đời sống mưu
sinh.

Diệu Âm Phật con ơi! Biết đường đi giải
thoát không để trí giả làm ô, không để phi nhân
làm ô, không để phi ái làm duyên, không để phi
tình ràng buộc, nhân và quả và nhân duyên chôn
không biết bao tài tử và giai nhân luân hồi mãi
mãi. Giữa trường đời sao không biết thanh tịnh
để mình ra trong biển ái, một đời tu thiên định
để giải thoát ngàn đời.

Lạy Thầy Chứa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Hãy cao quý thiện duyên cho duyên trong muôn tình tự hóa, trong duyên nghiệp tự nó hóa tình tiền để căn duyên thoát đạo, để duyên hóa lý trí siêu nhân, kẻ biết thôi nghiệp duyên không đòi người duyên nghiệp. Như củi khuya dùng đốt thì lòng dục niệm nguôi dần, mới hiện huệ mạng Kim Thân nhìn vào cái duyên ngàn kiếp, thấy sợ hãi trầm luân như kẻ thấy lửa của định giới không tự thiêu thân, như thấy vật của nghiệp giới không đem lòng đùa giỡn, như bậc trí tuệ cái thuyền nhân hậu không nên giỡn với sóng gió bão táp của tha nhân, để chánh dăng ái lại lòng Trời.

Diệu Âm Phật con ơi! Quy tâm trong để định thông giải tướng, an lòng thiền để định hướng thoát ngu tâm, yêu vị kỷ để thăng hoa thiên tình thông lý trí, không vui với cái nhân duyên hồ hải của dòng ô. Ấy mới gọi phụ nữ có trí siêu quang quán thế học, tâm mới định ở thần

sáng phát thiên chơn, tình mới an để thương nhu thông định giới, lòng không lòng duyên hội rồi lại siêu duyên.

Kẻ buộc vì mê ta thông thiên nên siêu hóa, tình cột vì mê ta thông lý trí dẫn tâm về, không để kiếp sống hôn mê, cũng không để cõi tình độn ám, ta thặng thiên tình để giải người tu được thoát ba lòng.

Cái có cái không bỏ qua đi thì dứt nghiệp, tình có tình không dứt duyên hết nghiệp trói ai đây khi dăng ái đủ đầy. Như con hạc tung mây còn sợ nghiệp lực của người dương cung phát xạ sẵn bắn, còn lòng người thông nhân quả ngừng bắn cung không muốn vào cõi sát giới, ý niệm thiện giác đưa mình vào thiện ái. Có phải giải sự sanh sát để nhập định thông lòng, khe hội được linh thông thì lòng vị tha là đạo, chơn nguyên nghe được thông giáo lòng đạo trở về không.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Nhập định để biết mình trong siêu nhiên âm bóng, lập cho cái nhân sạch tướng thì bạch tượng triều nguyên, sạch cho cái quả bạch nhân thì cái tâm Thất Chơn hiển hóa, sạch cho cái trí bạch văn thì Kinh Vô Tự Chơn giáo, sạch cho cái lòng bạch niệm thì thần quang chơn thể hiển ra, sạch cho cái ý bạch tình thì Thiên Bình Thần Tướng vì đạo đức nhân mà phò trợ.

Diệu Âm Phật con ơi! Cho nên nói cõi Bạch Kinh không chứa đồ phế thải, không chứa lý phế nhân, không chứa tâm trần chưa sạch thần tướng, không chứa lòng trần chưa sạch bạch tượng của Thiên Tông.

Cho nên nói cõi đạo vô hình là thị giải âm thanh sắc tướng, là thị giải thần tướng trở ngấn, là thị giải thiện ác chưa sạch niệm, là thị giải các ngã tướng pháp của Thiên Tông.

Diệu Âm Phật con ơi! Lòng không sạch nhân thì cản trí sanh huệ, cản lý sanh tâm, cản tình sanh linh tánh, cản nguyên thần đi tìm cứu cánh của tinh thần.

Còn tánh không sạch duyên thì mê tâm không phát trí giác, không phát lòng nhân, không phát thiện ngộ, không phát phúc điền, không dẫn độ hóa thân cho con hóa duyên trong chốn Hư Vô.

Nên bậc thiên định biết mình hơn quả phải tường thông, nhân duyên phải minh giải, giai cấp phải nhân quyền, bình ngôn để tự do ngôn luận là con người tu biết khái ngộ tâm chơn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Người thiên sư biết mình là vào trong nghiệp lực để siêu linh, vào trong tướng duyên để huyền đức, vào trong trí lực để siêu hóa các nhân duyên. Không để oán duyên thành bạo nghịch, không để chướng duyên thành bạo ngược, không để ai oán duyên thành vong hồn trong duyên quả trầm luân.

Diệu Âm Phật con ơi! Biết một đời ta giải hóa cho xong, biết ngàn kiếp ta nhân thiên định cho dứt đọa, vào tận đầu nguồn thọ cảm hóa để Như Lai. Đến đó nhân ta siêu nhân, duyên kia siêu hóa, suốt kiếp giác ngộ không muốn vào lửa của duyên tình, không muốn cột trong cái lý buộc trong vị kỷ, giải thoát cái mê lầm để đón ngộ đạo lớn mình không.

Diệu Âm Phật con ơi! Biết mình để không vào trong cánh cửa nhân và quả, không vào trong tướng pháp hội nhân duyên, không thả lòng theo phàm thân tướng giới, không vào trong sân giận của ngu tâm, không làm mê tánh giác ngộ chơn Phật, không phiền muộn theo tình ái buộc ràng, không buộc mình theo nhân tình giả ngã, không chìm thân tâm mình trong tửu lạc của tha sanh.

Bậc thiên sư biết mình để tỉnh mình trong nhân trung hiếu nghĩa, giác lòng trong thiên lý hội thần minh, luyện mình để mình lớn mạnh trong trí lực, vui với cái Trời cho ta đủ để an nhiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Biết mình thiên định vào trong để mở máy huyền linh học cùng chơn thể, biết mình làm cho bên ngoài yên để định hải Thần Châu, biết mình tham thiên để đánh thức con tim đi vào trong chánh định, biết mình an ngoài cho thị chánh chẳng cuốn lôi ta vào trong nghiệp lực.

Biết mình để gia tăng thiên định khai mở máy họa ở trong tâm, biết mình yên gia đạo ngoài cho lòng mình đi vào ý lực thâm kín, biết mình đi vào trong cho kịp thời Trời, cho chơn linh đặc đạo, biết an ngoài để giúp chơn lý trong lòng có đủ thời gian vui bàn đạo lý.

Diệu Âm Phật con ơi! Biết mình trong lo chính tu nhập thất luyện chơn linh về trong chơn lý, an thân ngoài cho vạn sự thế giai không. Biết mình trong minh tâm đạt đạo kiến tánh, an mình ngoài để làm cứu cánh của thiên tông.

Biết mình trong thiên thanh nổi dòng bạch nhật, an mình ngoài giả ngu để cho Thái Cực quờn nguyên. Biết mình cần nhiều thời gian luyện cho đắc đạo, an mình trong mọi sự thế để được an yên. Biết mình thông thân quang luyện cho đắc đạo, an mình ngoài cho giông bão lạng lòng trong.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Biết đạo trong thông thiên Đấng Đài Bái Tướng, an đạo ngoài tịnh khẩu để không vướng trở ngăn tâm. Biết đạo trong thân thông thân học cùng lý an đạo, ngoài cho lậu tận tánh hiển minh châu. Biết ta đang làm một phương vị, thì phải xả kỹ trong một vị trí để an vị.

Biết ta đang tập trung vào một phương trình thì phải mực thước lại trong các đời sống. Biết ta đang luyện đạo không thể bỏ thời gian thì

chánh an những cái gì mình đang có trong xã hội.

Diệu Âm Phật con ơi! Biết ta đang luyện tinh thần hiệp nhất thì thả lỏng mỗi Thái Cực của nhân duyên, biết ta đang tu thiền vào định thất thì giao việc cho người trách nhiệm được an tâm ở cõi tu thiền, biết ta phải vào Đại Thừa để chơn giáo cái tâm thì lòng trần phải nguôi tình trần phải lặng, tình đời an lặng cho trí hóa minh lòng giữa định giới để mình không.

Phải biết mình ở chỗ cao phải lập cao nhân làm an chánh, lập cao hạnh để thuận chung, biết cao kiến để chánh luận, học cao văn cho tương xứng, ứng cao tâm thiền cho thuận đạo thượng cơ.

Phải biết mình vào chỗ tiên thiên không ôm lòng trụ lạc, không buộc tướng vào chỗ loạn nhân, không trói tâm vào dục giới, mới tương xứng chức trong chỗ cao Tiên cao đạo của mình sanh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Phải biết mình đắc kỳ ngộ duyên thiên lý, biết chánh an để nhập thiên thông thượng trí, nhập nội lý thông thượng tri, nhập nội kinh thông thần huệ, vào minh đường ra lễ hầu Thượng Đế Phật Tổ phải tỏ ngộ cao văn, để tương xứng nhân mình trong thượng nhân cao văn chi đạo, văn hiển mạnh lòng trong thông thiên thượng tỏ Huyền Kinh.

Diệu Âm Phật con ơi! Phải biết mình trong thiên định đã được trí tuệ suốt thông hay lặng yên tâm đó chết, hay lặng tánh giữa Hư Không, hay không khế hiệp được tinh thần trong linh giác. Nghiệm cho thấy sự thông thiên tỏ ngộ để mình trong.

Biết mình để hóa giải mình tầm về trị lý, biết mình để thấu thị đường luyện đúng hay sai, biết mình để tỏ tường tâm cùng Minh Sư cao kiến thức giữa thời thiên xuất ngộ giai không, biết mình để đưa mình vào trong tâm đức cao Tiên, biết mình để lậu tận huyền cơ tự mình sửa

đôi, biết mình để thông thiên trong các thời pháp định của thần mình.

Diệu Âm Phật con ơi! Chánh linh ta để khỏi uổng kiếp làm người, chánh minh ta để khỏi uổng công tu trong không đến thật đức, chánh an ta để khỏi uổng đường công phu không được mục thước suốt thông để đạo ta thành, chánh lòng ta để khỏi uổng thời gian không kết quả của người tu thiên định, chánh tín ta để tâm sự chỉ đạo siêu hơn trong các giới chơn hơn.

Kẻ giỏi nhạc khi đờn không quá căng dây đờn đứt, người giỏi nhạc lý không để lạc nhịp hành văn làm để văn suy, còn kẻ sĩ tu thân không để căng thẳng thần kinh mình trong khi thiên định, cũng không để thiếu cơ nguyên mục thước của Tâm Thiên luyện đạo để mình linh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bình được lòng là nhờ mực thước Tâm Thiền nhu trợ, bình được linh tâm nhờ xả kỷ lúc lậu thiếu quang. Cây chìa khóa tâm linh nằm trong tay bậc giải thoát, người muốn đi vào Tâm Thiền phải hỏi bậc đắc đạo mới giải tất cả sự vi diệu của đường vô.

Bậc thiền định bình mực thước trong nhập định, bình sinh khí trong sự giác ngộ để bình tâm, mình trong các cuộc chướng nhân duyên, và bình khí mình trong thương tranh trước đấu để vô tranh trong lòng mới an khẩu khí bình ngôn.

Lòng không trối danh bình ngôn trong công nghiệp, trí không chấp pháp bình khí giữa ba lòng, tánh không phân biệt bình quyền trong các địa vị, biết an với cái Trời cho ta phát thượng trí, biết yêu cái ta có cao quý ở trong để đủ dung hòa, biết thương cái ta tận tâm để hòa chung với người đạt thủy, biết cao quý bậc Đại Thừa dâng đại trí tầm chơn sư trong một kiếp đắc đạo để ta về.

Diệu Âm Phật con ơi! Cho nên bậc tu phải biết mình hơn để nâng mình đắc thành đạo quả,

sáng mình lên để đắc thành trí tuệ để giúp triều ca, yêu quý quả vị của tánh linh của mình để trí định huệ cho mình giai sanh đại trí tuệ.

Phải cao thiên tâm nghiên cứu cho được các khóa tâm linh Huyền Bí Vô Vi Khoa Học Phật Pháp, phải sáng diệu quang để linh mình vào trong các cõi siêu nhiên đại thượng trí để đạo lớn ta vô, phải thuần đức của tâm mình để vào các cõi Thiên Đạo học trí tuệ trường sanh chi đạo, phải thuần nhân của trí tuệ để cao nhân mình trong Thiên Đạo tồn sinh cho nhân loại đạt thái bình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Lắng nghe trong lòng mình để thâm phóng huyền cơ, kết di nguyên thần để Linh Quang tâm định thủy, giao hiệp tinh thần để trí huệ thông linh, vào trong điển kinh để thần sinh linh mạng.

Đến đó con lắng nghe Hư Vô để ứng cảm Hoàng Thiên, để thị ngộ chơn giải siêu hình, để thị hiện chơn nguyên trong thâm kín, để siêu hóa sự học của không thời gian, để lãnh hội tiềm năng trong tịnh thất.

Diệu Âm Phật con ơi! Nên chay lòng để thanh sạch chí nguyện, nên chay tâm để thanh tịnh trí đạo, nên Hư Vô để thanh lọc trí độ để ta vào tự tại của thân minh, tức ta trong sự siêu quang cùng Phật cùng Trời hiệp nhất.

Lắng nghe ta trong các chơn giải của siêu hình, lắng nghe ta trong chơn linh siêu hóa, lắng nghe ta trong thần kinh siêu giác của các cõi Thượng Thiên đang huyền giải dạy ta.

Diệu Âm Phật con ơi! Đến đó lặng lòng đời trong thời thiên thất để tâm an, lặng trí trong thời kỳ trí sanh trí tuệ để lòng trống, lặng tánh trong thời kỳ linh tánh Hư Vô cho trình sáng, để sự thấy biết quy không trong tịnh giới của hóa thân ta trở lại cõi Hư Vô.

Cái có không ngăn cái không không cản trí, như thủy ký tế thì quả lại diệu minh, nơi kết nguyên linh thánh tâm soi hình bóng, chánh

định lặng lòng không, chánh an định nội giác. Như Phật kết thai lòng không còn vương bận sắc pháp của thời không.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Nhập định biết mình siêu lý trí để siêu tâm, giải tâm linh để đạo mình thông định lý, đưa thần tâm vào hội cái chơn lý của đạo tâm, tu để biết mình mới cao kính bậc siêu nhân, cao quý bậc tu nhân đạt đạo, gương sáng bậc tu chơn và ngay chánh niệm đi về.

Đường đời khảo thì người chơn tu biết mình để hàng ma tâm mà tự tiến, tu vào chánh định thật là một kỳ quan trong kiếp tu thành, biết mình trong định giới để giới mình trong thường nhân giới, biết mình trong thanh tịnh giới, phải siêu hóa mình trong lòng đời.

Như người muốn lên một nấc thang thanh nhẹ thì phải bớt đi một vật trong gánh nặng để

nhẹ mình, để không bị nhọc mình trong lúc đạp thang mây trở chân ta vì nặng mà phải té.

Biết mình trong sự thông thiên thì tâm Minh Sư có trình độ giác ngộ và siêu giác. Vì người thiên tông mới có cây chìa khóa Pháp Môn để chánh ngộ Thiên Tông và chánh ngộ những bậc đại trí tri và trí định huệ để người tu tâm khai mở Tâm Thiên.

Biết mình trong những kỳ ngộ tâm linh con phải cao quý sự kỳ ngộ, biết mình được khai hóa con phải cao quý sự khai hóa của thiên sư, biết mình đang siêu thoát phải cao quý sự siêu thoát, để cho Hướng Dẫn Đạo Sư đưa ta trong Vô Vi Chi Đạo và giúp ta lúc thiên ngộ Tâm Thiên.

Biết mình đạt đạo phải trở lại thanh tu, phải tự nhân chánh định, phải tự cảm tánh linh, phải tự an chánh khí, phải tự trị chính nhân, phải tự tri chánh kiến, phải tự đối diện Như Lai, phải tự thông thiên học đạo, phải tự vào thất soi căn, phải tự thiên nhiên thanh tịnh để chánh đẳng chánh giác lại tinh thần.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Biết mình trong mỗi thời định là mỗi thời luyện tâm linh, còn luyện nhân cách để cao hơn, luyện nhân lễ để thượng trí, luyện nhân trung nghĩa để chi quý tình đất nước quê hương, luyện nhân phẩm để cao Tiên và luyện đạo để cao sự đại ái. Được như vậy mới là bậc thông thiên đạt đạo tao nhân.

Biết mình trong định quán thân mình; nên quán vô tướng để tâm thông là đạo, quán vô hình tánh thông linh là huệ, quán Vô Ảnh Quang đạo hiệp nhất là Như Lai, quán Vô Thiệu Quang có vượt không gian và thời gian mới trở về cái ta trong thanh tịnh giới. Rồi lại biết mình cao văn hóa để khái hóa linh Tiên, cao văn học để cơ ngẫu chơn lý, cao văn hiến để linh chánh hành văn, cao văn kinh để thông thiên đạo đặc, cao văn ngôn để hóa giải các kỳ ngôn mật ngữ. Được vậy con mới mở chìa khóa trong văn học

để con đạt được sự lậu tận Vô Tự của Chơn Kinh.

Diệu Âm Phật con ơi! Lại biết mình đi vào trong các cõi Trời Thiên học đạo thì phải kính bậc Hượ́ng Dẫn Đạo Sư dẫn lối, nhận cao văn để thanh tâm, học cao kiến để luận giải trong các bài văn đã lập thành trong dụng địa lập thiên, quá sức siêu diệu bậc Tiên học để liễu giác thông thần, bậc Sư Phụ học cao kiến văn trong luận án, bậc Phật phát trí tuệ cao minh. Có phải sự học đem lại sự trường tồn trong Trời đất sanh hóa, sự văn kinh người đắc đạo luôn luôn biết kính.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Biết mình để chánh niệm Linh Quang, chánh định linh giác, chánh giáo linh văn, chánh ngôn linh từ đức, chánh tinh tấn để Tiểu Linh Quang hiệp Đại Khôi Từ Quang.

Biết mình tu thiền định không cưỡng cầu cho trí lạng an, không cưỡng tín để lòng thanh lạng, không cưỡng mệnh để chơn lý tự nhiên, không cưỡng đoạt công đức của bậc giác ngộ hy sinh, nhận người để cầu chơn giải cho mình và cho chính họ.

Diệu Âm Phật con ơi! Biết mình thiền định nên chánh an khái niệm của quá khứ để nghiệp quả siêu hóa trong tự nhiên. Nên chánh an ý niệm của vị lai để sự mong cầu của ta lạng xuống và tự chính lại lòng chỉ để ý vào hiện tại của mỗi ngày để an đạo.

Biết vui với sự có của từng giờ để đạt định, biết thanh thản ý niệm trong từng phút để tự nhiên, thả lỏng cho tự nhiên giây phút đó sẽ phát hiện kỳ tích xuất hiện, như tinh thần hiện chánh được tinh thần.

Diệu Âm Phật con ơi! Biết mình trong nhập định hóa độ nhơn trong chánh định, hóa độ thần trong chính lý, hóa giải huyền phép cho chánh an, hội được Thần Tiên trong chính lý, vào ra Cung Thượng để thông tri, khai nguyên thiên thể để tỏ ngộ lý pháp, để di hành nhơn chuyển

hoá, để di chánh hiệp Huyền Khung, Trời người trong cõi thượng hạ hiệp nhất, như chơn thần làm việc trong đại khối tinh thần.

Biết mình trở lại cái tha tâm thông vào trong tiềm nhân lớn của Đại Khối Linh Quang, vào trong cái đại giác ngộ của siêu tín quang thượng học.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Đi vào trong cái đại ngôn ngữ thông thiên, con đi vào trong cái đại tịnh giới thông pháp, đi vào trong cái đại tiến hóa thông thân, đi vào trong cái đại trung tâm thông trí, đi vào trong cái Đại Linh Quang thông tâm, đi vào trong cái đại linh thể thông tánh. Có được đi vào trong cái tha tâm thông mới mở, mới biết sự nhiệm màu của Trời người hiệp nhất Đạo Như Lai.

Diệu Âm Phật con ơi! Biết mình trở lại với cái thần túc thông, mới trở lại sở học Vạn Năng

của Tạo Hóa, của sự Đại Bác Học của Vô Cực Huyền Cơ Diệu Toán, phát tín quang dụng thị giải cho tất cả đất Trời người.

Trong mỗi sở học có phát sự trí tuệ thâm kín, người biết sự thâm kín mới tìm ra sự huyền bí trong đại thể Trời người. Như Thiên Thượng Địa Hạ và tâm linh đạo pháp đều có sự bí mật của huyền cơ, mà người chưa đạt đạo, chưa đạt túc mạng thông thì chưa biết tới.

Một sự học trong siêu giác ngộ của Chư Phật Chư Tiên siêu điển giới của Chư vị Thần Thánh Hậu Thiên đang tầm sự giác ngộ để siêu hóa ngươn thân.

Diệu Âm Phật con ơi! Bậc thiên định siêu hóa ngươn tánh, sự học chia ra thành hai định giới thường và vô thường; thường học là sự trí tuệ của nhân thiên học để biết và làm theo cho đúng mực thước để có kết quả.

Còn vô thường học là tinh thần dùng sự tinh ba tu luyện để nhập định thông linh, nối sự sống và sự sáng của tiềm năng của nội tâm để gắn vào trung tâm sinh lực của Đại Thiên Thế Giới,

học những sự huyền bí vô hình ngoài Tam Thiên Thế Giới quy định.

Nên cần vào người thiên định mở được thần túc thông, để tánh mạng và tiềm năng hiệp một, đưa vào sở học thông thiên cơ thị giác, chỉ mình và Trời lớn thấu sự thâm kín. Như lại rồi tùy duyên đem sở học hàm thụ lại cho người đạt đạo, truyền thụ cho bậc thay Trời hành đạo để công lý thuận Thiên.

Diệu Âm Phật con ơi! Biết mình luyện trong túc mạng thông để sanh xuất thiên tâm, nối từ quang trong đường Thiên Xích giữa Trời và mình, nối nội tâm trong Đường Hoàng Đạo đưa ta vào tâm lực của Vũ Trụ Vạn Năng, cái tâm đức của Như Lai cái tâm đạo của Vô Cực Thượng Đế và tâm linh khoa học của vị Chủ Tể Càn Khôn. Chỉ có người mở túc mạng thông mới thông thiên mạng thâm kín trong Trời người, để Vô Cực Quang vào Diệu Hữu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Biết mình trong thiên nhãn thông để thấy sự tường vi trong vô sắc tướng, thấy đường tâm linh Vũ Trụ kết trong các cõi Vô Vi, biết được chơn nguyên trong các Máy Thiệu Quang luân chuyển, thấy biết vô hình trong sự sống có mục thước và đại trật tự văn minh.

Thấy từ trong tâm thấy ra là sự thiên nhãn thông, biết từ Vô Vi biết ra là sự tạo ngộ của linh quang linh cảm chơn lý, thấy được Đạo Lớn Vô Hình thì luyện tánh mạng để kết thần minh. Vô là Cha chung của chơn linh, Vi là Thầy chung của chơn lý.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Biết mình trong thiên nhĩ thông, nghe được tín hiệu của Càn Khôn, nghe được diệu văn ngôn trong mật ngữ, nghe được cùng lý của lòng

người, nghe được lậu tận thông của Vũ Trụ, nghe được đại trung tim hàm thụ cho tiểu con tim, nghe được thần kinh chức năng của Vũ Trụ, thần minh của Tiên Phật, nội kinh của pháp tạng và vô vi trong các cõi huyền vi.

Diệu Âm Phật con ơi! Sự nghe đó đưa ta vào chánh định tìm lại sự màu nhiệm huyền năng của chính ta trong, sự nghe đó đưa ta vào giác quan thông đạo đức kỳ diệu của lòng nhân, sự nghe đó đưa ta đi tìm Âm Ba Đại Hồn trong Đại Vũ Trụ.

Diệu Âm Phật con ơi! Sự nghe đó đưa ta vào Diệu Âm Pháp Giới của Như Lai, sự nghe đó đưa ta trở lại Hàn Lâm Viện Bạch Ngọc Kinh hàm thụ kinh Trời, Pháp Trời và đạo đức trong các cõi Trời đó vậy. Sự nghe đó đưa ta vào Vô Cực Hồng Mông Chi Khí để đánh lễ Đấng Đại Khoa Học Vô Hình trong Tổ Khí Hồng Mông, Tổ Phụ của Thần Tiên Thánh Phật với nhân loài.

Diệu Âm Phật con ơi! Sự nghe đó đưa ta qua Chín Dải Trận Đồ từ Tiên Thiên Thế Giới vào Đại Thiên Thế Giới, sự nghe đó đưa ta vượt bảy

Dải Ngân Hà bằng lửa chất xám của Đại Thiên. Điều luyện ta trước khi vào lễ Đức Thầy Thượng Đế Vô Cực để học Kinh Trời Pháp Trời và chứng đắc đạo Vô Cực của Hư Không.

Diệu Âm Phật con ơi! Sự nghe đó đưa ta trở về hiệp nhất với Đại Khôi Linh Quang và ta thông suốt sự sống và sáng trong khối đại định như thế nào an lạc ra sao? Sự nghe đó đưa ta về bốn nhân trong nguồn cội, bốn nguyên trong chơn linh, bản thể của chơn quang, tiềm năng của chơn đạo.

Đến đây sự thấy của chơn linh, sự minh của chơn lý, sự trí tuệ của chơn thần, sự chơn nhân của chơn thể, sự màu nhiệm của chơn quang, sự cao sang của chơn tánh, sự cứu cánh của chơn hồn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô Di Lạc Vương Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.
